# คู่มือ
# อุทิศบุญที่ได้ผล

โดย พระอาจารย์เกษม อาจิณฺณสีโล
และคณะวัดสามแยก

ฉบับปรับปรุงใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๓

www.samyaek.com

**วัดสามแยก**

บ้านห้วยยางทอง หมู่ ๙ ตำบลวังกวาง
อำเภอน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ ๖๗๒๖๐

# คำนำ

เนื่องจากการพิมพ์และแจกจ่ายหนังสือต่าง ๆ ของวัดสามแยกนี้ มีข้อความบางส่วนที่ไม่ชัดเจน จึงจะอธิบายขยายความให้ถูกต้องในคำนำ คือ เรื่อง พระพุทธรูป, เครื่องรางของขลังและเครื่องปลุกเสกทั้งหลายที่ได้กล่าวว่า สิ่งเหล่านี้ให้ผู้ที่มีอยู่ในครอบครอง นำไปไว้วัดเพื่อเป็นของกลาง

แต่โดยความเป็นจริงที่ถูกต้องตามคำสอนของพระพุทธเจ้าแล้ว สิ่งเหล่านี้คือ **พระพุทธรูป เครื่องรางของขลังและเครื่องปลุกเสกทั้งหลายทั้งปวง หรือที่เรียกกันว่าวัตถุมงคลนั้นเป็นสิ่งผิดในพระพุทธศาสนา** พุทธศาสนิกชนที่ดีต้องไม่มีไว้ในครอบครองและไม่สามารถจะนำไปไว้วัดเพื่อเป็นของกลางในพระพุทธศาสนาได้

สำหรับพระธาตุและบริขารเครื่องใช้ของครูบาอาจารย์ทั้งหลายนั้นเป็นของกลางโดยธรรมชาติ จึงต้องนำไปไว้ที่วัดหรือที่เจดีย์เพื่อสักการบูชาร่วมกันของสรรพสัตว์ทั้งหลายและห้าม

มีไว้เป็นของส่วนตัวเด็ดขาดทั้งภิกษุและฆราวาส เช่นนี้จึงจะเป็นการกระทำที่ถูกต้องตรงตามคำสอนของพระพุทธเจ้าและบุญกุศลก็จะเป็นของท่านทั้งหลายที่ปฏิบัติได้ถูกต้อง

อีกประการหนึ่งคือ เรื่องการทำบุญกับพระต้องมั่นใจได้ว่าพระนั้นเป็นพระที่ปฏิบัติตรงตามพระธรรมวินัย สามารถรักษาศีลได้ทุกข้อ โดยไม่ขาดตกบกพร่องในเรื่องศีล ส่วน**พระที่ล่วงละเมิดศีล เช่น พระที่รับเงินรับทอง, พระที่ปลุกเสกเลขยันต์, พระที่เป็นหมอดู, พระที่มีโทรศัพท์เป็นของส่วนตัว เป็นต้น ถ้าหากผู้ใดไปทำบุญด้วย ผู้นั้นก็จะได้บาป เพราะฉะนั้น ถ้าอยากปลอดภัย ต้องไม่ทำบุญกับพระที่ละเมิดศีล** ให้ทำบุญกับเครือญาติทั้งหลายของตนเอง เช่น พ่อ, แม่, พี่น้อง เป็นต้น แล้วอุทิศบุญที่ได้นั้นให้แก่ชาวทิพย์ ๔ กลุ่มหลักของตนเองและผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป

คณะวัดสามแยก

๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๒

**“พระไตรปิฎก** เป็นตาที่วิเศษยิ่ง”

**“พระไตรปิฎก** เป็นหูที่วิเศษยิ่ง”

**“พระไตรปิฎก** เป็นจมูกที่วิเศษยิ่ง”

**“พระไตรปิฎก** เป็นลิ้นที่วิเศษยิ่ง”

**“พระไตรปิฎก** เป็นกายที่วิเศษยิ่ง”

**“พระไตรปิฎก** เป็นใจที่วิเศษยิ่ง”

**“พระไตรปิฎก** เป็นครู-อาจารย์ที่วิเศษยิ่ง”

**“พระไตรปิฎก** เป็นพ่อ-แม่ที่วิเศษยิ่ง”

**“พระไตรปิฎก** เป็นมิตรและเข็มทิศที่วิเศษยิ่ง”

**“พระไตรปิฎก** เป็นแผนที่และป้ายบอกทาง ที่วิเศษยิ่ง”

**“พระไตรปิฎก** เป็นแสงสว่างส่องทางสู่นิพพาน ที่วิเศษยิ่ง”

**(จากวัดสามแยก)**

**พืชแม้มาก อันบุคคลหว่านแล้วในนาดอน**
**ผลย่อมไม่ไพบูลย์ ทั้งไม่ยังชาวนาให้ยินดี ฉันใด,**
**ทานมากมาย อันบุคคลตั้งไว้ในหมู่ชนผู้ทุศีล**
**ผลย่อมไม่ไพบูลย์ ทั้งไม่ยังทายกให้ยินดี**
**ฉันนั้นเหมือนกัน**

(เล่ม ๔๒ หน้า ๓๑๒)

# สารบัญ

**สัปปุริสทาน (การให้ทานของคนฉลาด)**

**ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย สัปปุริสทาน ๘ ประการนี้**
**๘ ประการเป็นไฉน คือให้ของสะอาด ๑**
**ให้ของประณีต ๑ ให้ตามกาล ๑**
**ให้ของสมควร ๑ เลือกให้ ๑**
**ให้เนืองนิตย์ ๑ เมื่อให้จิตผ่องใส ๑ ให้แล้วดีใจ ๑**
**ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย สัปปุริสทาน ๘ ประการนี้แล**

(เล่ม ๓๗ หน้า ๔๘๘)

# ๑. บุญ ๑๐ ประเภท
# เล่ม ๗๕ หน้า ๔๒๗

๑. **ทานมัย** บุญสำเร็จจากการให้ทาน
๒. **ศีลมัย** บุญสำเร็จจากการรักษาศีล
๓. **ภาวนามัย** บุญสำเร็จจากการภาวนา
๔. **อปจายนมัย** บุญสำเร็จด้วยการประพฤติอ่อนน้อม
๕. **เวยยาวัจจมัย** บุญสำเร็จด้วยการช่วยขวนขวายรับใช้
๖. **ปัตติทานมัย** บุญสำเร็จด้วยการให้ส่วนบุญ
๗. **ปัตตานุโมทนามัย** บุญสำเร็จด้วยการยินดีบุญของผู้อื่น
๘. **ธัมมัสสวนมัย** บุญสำเร็จด้วยการฟังธรรม
๙. **ธัมมเทสนามัย** บุญสำเร็จด้วยการแสดงธรรม
๑๐. **ทิฏฐุชุกัมม์** บุญสำเร็จด้วยการทำความเห็นให้ตรง

# ทำความเข้าใจตรงนี้ก่อน

๑. คำว่า **“อุทิศบุญ, เอาบุญให้, ส่งบุญ, โอนบุญ, จ่ายบุญ”** มีความหมายอย่างเดียวกัน วิธีปฏิบัติคือ ขณะที่เรากำลังทำบุญอย่างใดอย่างหนึ่งอยู่ เมื่อมีบุญเกิดขึ้นในใจแล้วให้รีบอุทิศบุญทันที โดยการคิดในใจว่าให้บุญนี้ถึงแก่ผู้ที่เราต้องการให้เขาได้รับบุญ ซึ่งโดยมากก็ได้แก่พวกญาติที่ตายจากโลกนี้แล้วไปเกิดในโลกทิพย์ หรือพวกที่มีกายเป็นทิพย์อยู่แล้ว เช่น ผี, เปรต, เทวดา เป็นต้น

๒. คำว่า **“เบิกบุญ”** คือ เมื่อเราได้ทำบุญอย่างใดอย่างหนึ่งเสร็จไปแล้ว และปฏิบัติตามวิธีในข้อ ๑. ไม่ทัน (ไม่ได้อุทิศบุญให้ทันที) หากเราต้องการนำเอาบุญนั้นกลับมาใช้ประโยชน์อีก ก็สามารถใช้วิธี **“เบิกบุญ”** กลับมาได้ โดยให้คิดในใจว่า **“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์”** ก่อนที่จะเบิกบุญทุกครั้ง

*หมายเหตุ* ที่ให้คิดว่า *"ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์"* สั้นๆ โดยไม่มีคำว่า *"พระ"* นำหน้านั้น เพื่อให้คิดจ่ายบุญได้ไวและกระชับขึ้น ไม่มีเจตนาจะลบหลู่แต่อย่างใด ก็เหมือนที่เราบริกรรมภาวนาว่า *"พุทโธ"* โดยไม่มีคำว่า *"พระ"* นำหน้านั่นแล แต่ถ้าใครยังติดในการว่า *"พระ"* นำหน้าอยู่ก็ใช้ได้ตามถนัด

# อุทิศบุญไปให้ใคร

การอุทิศบุญและการเบิกบุญจากสวรรค์นั้น มุ่งให้แก่กลุ่มเป้าหมาย ๔ กลุ่มใหญ่ คือ

๑. **กลุ่มญาติ** มีภูต, ผี, ปีศาจ, เปรต, ปอบ, นาค, ครุฑ, คนธรรพ์, กุมภัณฑ์, ยักษ์, กินรา, เงือก, อสูร, เทวดา, มาร, พรหมที่เป็นญาติของเรา เมื่อตายแล้วไปเกิดในกำเนิดเหล่านี้

๒. **กลุ่มที่รักษา** มี ผี, เปรต, นาค, ครุฑ, คนธรรพ์, กุมภัณฑ์, ยักษ์, เงือก, กินรา, เทวดา ฯลฯ

๓. **กลุ่มนายเวร** มี ผี, เปรต, นาค, ครุฑ, คนธรรพ์, กุมภัณฑ์, ยักษ์, เงือก, กินรา, เทวดา ฯลฯ ทั้งที่กำลังจะเดินทางมา, ทั้งที่มาถึงแล้ว และที่ทำให้เราไม่สบายทำอะไรติดขัดไปหมด เช่น คนที่ฆ่าสัตว์มาก ก็ยิ่งมีนายเวรจำพวกผีสัตว์ต่างๆ คอยติดตามอยู่มาก

**หลวงปู่เกษม** กล่าวว่า “อย่างเราฆ่าไก่ไป ตัวหนึ่ง ตัวไรจำนวนเป็นหมื่นๆ ตัวที่อยู่กับไก่ ก็ตายไปด้วย ทั้งผีไก่ ผีไร มันแค้นเรา ถ้าส่งบุญให้มันถูกวิธี เมื่อมันได้รับบุญแล้วเปลี่ยนภพเปลี่ยนภูมิที่ดีขึ้น มันก็หายแค้นเราได้”

**๔. กลุ่มเชื้อโรค** เชื้อจุลินทรีย์กลุ่มนี้ บางพวกก็เป็นนายเวร บางพวกก็เป็นผู้ดูแลรักษา อาศัยอยู่ตามระบบต่างๆ ของร่างกาย ถ้าเราอุทิศบุญให้เขา เขาก็จะเปลี่ยนภพเปลี่ยนภูมิที่ดีขึ้น ไม่กลับมาเกิดในร่างกายเราอีก บางพวกเขาจะรับบุญได้ทันที แต่บางพวกก็ต้องตายก่อนจึงจะรับบุญได้ แต่ไม่ต้องห่วง เพราะเขามีมากมายหลายล้าน ย่อมมีตัวตายตัวเกิดอยู่เนืองๆ เมื่อเราอุทิศบุญไปให้เขา เขาก็จะได้รับทันที

# การอุทิศบุญแบบง่าย ๆ และถูกต้อง

การอุทิศหรือโอนบุญ สามารถทำได้ในทุกโอกาส ดังนี้

**๑. การโอนบุญในชีวิตประจำวัน**

ขณะที่ทำงานใดก็ตาม ผู้ทำมีความสุข (ที่เป็นความดี) และมีความยินดีในการกระทำนั้นถือว่าเกิดบุญแล้ว เช่น

**ตอนเช้า**

- ทำกับข้าวให้พ่อ แม่ รับประทาน
- ป้อนข้าวให้ลูกกิน
- ให้เงินลูกไปโรงเรียน
- ให้อาหารแก่สุนัข ฯลฯ

**ตอนกลางวัน**

- เปิดประตูห้องให้เจ้านาย
- เลี้ยงอาหารเพื่อนร่วมงาน
- ยกแก้วน้ำมาเลี้ยงแขก
- ขับรถไปส่งเพื่อน ฯลฯ

**ตอนกลางคืน**

- ห่มผ้าห่มให้ลูก
- ปูที่นอนให้พ่อแม่
- ฟังธรรมแล้วเกิดความรู้
- ปฏิบัติอบรมภาวนาใจ ฯลฯ

เมื่อทำกิจกรรมเหล่านี้ด้วยความพอใจ ยินดี จัดว่ามีบุญเกิดขึ้นแล้ว สามารถโอนบุญออกไปสู่กลุ่มเป้าหมายได้ตามที่เราต้องการ เช่น ถ้าปูที่นอนให้พ่อแม่เสร็จ ให้คิดในใจทันทีว่า **"บุญจากการปูที่นอนให้พ่อแม่นี้จงถึงนายเวรที่มาถึงข้า, เทวดารักษาพ่อ แม่ พี่ น้อง และข้า"** ดังนี้ เป็นต้น

## ปฏิบัติการเบิกบุญ ธุรกิจน่าลงทุนประจำวัน

**ตื่นเช้า** เบิกบุญให้แก่ผู้ที่มาเกี่ยวข้องกับเราโดยทางฝัน รวมทั้งให้เทวดาประจำตัว, นายเวรที่เบียดเบียนอยู่ทั้งภายนอกและภายในร่างกาย ตลอดจนถึงชาวทิพย์ (คือ ภูต, ผี, ปีศาจ, เปรต,

ปอบ, นาค, ครุฑ, คนธรรพ์, กุมภัณฑ์, ยักษ์, ยมทูต, กินรา, เงือก, อสูร, เทวดา, มาร, พรหม) ที่เป็นญาติของเราและสถิตอยู่บริเวณบ้านนี้

*หมายเหตุ* ในวงเล็บ ถ้าเรารู้ว่าเป็นชาวทิพย์กลุ่มไหนให้เจาะจงกลุ่มนั้นไปเลยก็ได้ ถ้าไม่รู้ก็ให้ตามพอใจ

**เข้าห้องน้ำ** เบิกบุญให้แก่ แบคทีเรีย, จุลินทรีย์ต่างๆ ที่ตายจากการอาบน้ำชำระร่างกายของเรา รวมทั้งให้แก่เชื้อโรคต่างๆ ที่ออกไปจากร่างกายของเรา เพราะการขับถ่ายทั้งอุจจาระปัสสาวะ ก่อนออกจากห้องน้ำก็เบิกบุญให้กับเชื้อโรคทั้งหมดที่อยู่ในห้องน้ำ

**เวลากินข้าว** เบิกบุญให้แก่วิญญาณสัตว์ที่สถิตในผัก ในข้าว ในเนื้อสัตว์ ในน้ำ ในอาหารทั้งหมดนั้น รวมทั้งให้กับดวงใจของสัตว์ที่ตายซึ่งเรานำมาทำอาหารด้วย

**ไปทำงาน** เบิกบุญให้เทวดาประจำรถ, เทวดาประจำคนขับรถและผู้โดยสาร, ภูต, ผี, ปีศาจ

ที่สถิตกับรถ และบอกให้เทวดาคุ้มครอง ป้องกันให้การเดินทางปลอดภัย

**ขณะเดินทาง** เบิกบุญให้แก่ ชาวทิพย์ที่สถิตอยู่ตามถนนหนทางจนถึงที่ทำงาน เบิกบุญให้เทวดาประจำตัวผู้ร่วมงาน ตลอดจนถึงชาวทิพย์ที่สถิตอยู่ในที่ทำงาน

**ถ้ามีอาการเครียด** เบิกบุญให้แก่เทวดาประจำตัว นายเวรที่เบียดเบียนอยู่ทั้งภายนอกและภายในร่างกาย รวมทั้งที่ก่อกวนอยู่รอบดวงจิตของเรา

**กลับจากทำงาน** เบิกบุญให้แก่ชาวทิพย์ที่สถิตอยู่ในรถและตามถนนที่เดินทางกลับ

**เมื่อถึงบ้าน** เบิกบุญให้แก่ชาวทิพย์ที่เป็นญาติของเราและสถิตอยู่บริเวณบ้าน

**ถ้านอนไม่หลับ** เบิกบุญให้แก่นายเวรที่เบียดเบียนอยู่ทั้งภายนอก-ภายในร่างกายและที่ก่อกวนอยู่รอบดวงจิตของเรา หรือให้แก่ผู้ที่ทำให้เรานอนหลับได้ในขณะนี้เป็นต้น (ให้คิดว่า)

**“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้ผู้ที่ทำให้ข้านอนไม่หลับ และผู้ที่ทำให้ข้าหลับได้”**

**๒. การโอนบุญเมื่อไปวัด**

- ขณะใส่บาตรหรือถวายของพระ เมื่อของหลุดจากมือตัวเองไป ให้คิดทันทีว่า **“บุญนี้ให้แก่นายเวรที่มาถึงข้า, เทวดารักษาข้าและคนในครอบครัว”** เป็นต้น

- ขณะกราบพระ ให้คิดโอนบุญตั้งแต่กราบครั้งแรกจนถึงครั้งสุดท้ายว่า **“บุญนี้ให้แก่ภูต, ผี, ปีศาจ, เทวดา ผู้สถิต ณ บริเวณนี้ ได้บุญแล้วอย่ากวนข้านะ”** เป็นต้น

- ขณะเห็นคนทำความดี เช่น รักษาศีลหรือให้ทาน ให้คิดทันทีว่า **“ขออนุโมทนาในบุญที่ท่านทำนี้บุญนี้ให้แก่เทวดารักษาบ้าน และที่ทำงานข้า ได้บุญแล้วช่วยบันดาลให้กิจการของข้าเจริญรุ่งเรืองและมั่นคง”** เป็นต้น

- ขณะฟังเทศน์จากพระก็โอนบุญได้ เช่น เมื่อฟังเทศน์แล้วเกิดความรู้ความเข้าใจขึ้น ให้คิดทันทีว่า **"บุญที่เกิดจากการฟังเทศน์นี้ ให้แก่ภูต, ผี, ปีศาจ, เปรต, เทวดา ที่สถิตอยู่รถ, บ้าน, นา, ไร่, สวน, ต้นพืช, ต้นผัก, ต้นข้าว ของข้า ได้บุญแล้วช่วยดูแลผลผลิตของข้า ให้ดีด้วย แล้วข้าจะโอนบุญให้อีก"** เป็นต้น

เหล่านี้เป็นเพียงตัวอย่างในการทำดีจนเกิดบุญขึ้น แล้วก็โอนบุญนั้นออกไปสู่กลุ่มเป้าหมายให้ได้รับความสุขด้วย

## การอุทิศบุญในพระไตรปิฎก

เล่ม ๓๙ หน้า ๒๘๔

ลำดับนั้น พระราชาถวาย**ข้าวยาคู ของเคี้ยวของกิน** เป็นต้น แล้วทรงอุทิศ ในทันใดนั้นเอง ข้าวยาคู ของเคี้ยวและของกินอันเป็นทิพย์ก็บังเกิดแก่เปรตพวกนั้น. เปรตพวกนั้นก็พากันบริโภคของทิพย์เหล่านั้นมีอินทรีย์ (ร่างกาย) เอิบอิ่ม.

# ทำบุญกับพระทุศีล.... ไม่ได้บุญ

เล่ม ๒๓ หน้า ๔๐๙

ได้ยินว่า นายพรานนั้นเมื่อให้ทักขิณา (ของทำบุญ) แล้วอุทิศถึงผู้ตายได้ให้แก่ภิกษุผู้ทุศีล (ละเมิดศีล) รูปหนึ่งนั้นแลถึง ๓ ครั้ง ในครั้งที่ ๓ อมนุษย์ (ผู้ตาย) ร้องขึ้นว่า ผู้ทุศีลปล้นฉัน ในเวลาที่พรานนั้นถวายแก่ภิกษุผู้มีศีลรูปหนึ่งที่มาถึง ผลของทักขิณา (ของทำบุญ) ก็ถึงแก่เขา

# ทำไมต้องรีบอุทิศบุญทันที

หลวงปู่เกษม อธิบายว่า "เมื่อเราทำบุญ เช่น ใส่บาตร หรือให้สิ่งของกับคนทั่วไป เป็นต้น ในขณะที่สิ่งของที่เราให้หลุดออกไปจากมือของเรา ตกไปอยู่ในมือของผู้รับแล้วนั้น บุญจะเกิดขึ้นและอยู่กับเราประมาณ ๓ วินาที หลังจากนั้นบุญก็จะหายจากเราและไปรอเราอยู่ในสวรรค์ชั้นใดชั้นหนึ่ง โดยแปรสภาพเป็นวิมาน เมื่อเราตายแล้วจึงจะได้ไปเสวยบุญอยู่ในวิมานนั้น ดังนั้นเมื่อได้ทำบุญ เช่น ถวายของให้พระแล้ว ภายในเวลาประมาณ ๓ วินาที ต้องรีบอุทิศบุญ หรือโอนบุญในทันที (ตามวิธีการในข้อ ๑) ถ้าหากว่าพ้นจาก ๓ วินาทีไปแล้ว ต้องใช้วิธีเบิกบุญกลับมาอีก (ตามวิธีการในข้อ ๒)

สรุปวิธีเอาบุญมาใช้ประโยชน์ ๒ วิธี คือ

**๑. ทำบุญแล้วอุทิศให้ฉับพลัน**

ให้คิดว่า บุญนี้ให้ญาติ – ให้เทพที่รักษา

- ให้นายเวร - ให้เชื้อโรค ของข้า

** ถ้าเป็นผู้อื่น ก็เปลี่ยนไปตามชื่อบุคคลนั้นๆ

**๒. เบิกบุญจากสวรรค์ส่งให้**

ให้คิดว่าขออำนาจพุทธ - ธรรม - สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้ญาติ - ให้เทพที่รักษา

- ให้นายเวร - ให้เชื้อโรค ของข้า

** ถ้าเป็นผู้อื่นก็เปลี่ยนไปตามชื่อบุคคลนั้นๆ

**การอุทิศ คือ การคิดเอาบุญให้ มิใช่การกรวดน้ำแล้วเอาไปเททิ้ง**

# เบิกบุญบ่อย ๆ บุญจะไม่ลดไปหมดหรือ ?

**หลวงปู่เกษม** ตอบว่า “ไม่หมด เพราะบุญของเราจะสะอาดขึ้นเรื่อยๆ และบุญที่สะท้อนกลับจากการให้บุญแก่เทวดา หรือภูต, ผี, ฯลฯ นั้นจะสะท้อนกลับมามากกว่าเก่าเยอะ ได้บุญเพิ่มมากขึ้นไปอีก เพราะฉะนั้น จงเบิกเถิด เอามาจ่ายยังไงก็ไม่หมด ยิ่งให้ยิ่งได้เพิ่ม....

เราเคยเห็นคนเบิกบุญจากสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ คือ บุญของเขาที่อยู่ชั้นดาวดึงส์เบิกมาหมดเลยนะ แล้วเราก็นั่งดูวิมานของเขาที่ดาวดึงส์ พอเขาเบิกบุญ วิมานของเขาก็หายวับ แสงสว่างมาปรากฏที่เขา พอเขาจ่ายออกๆๆ หยุดจ่ายปั๊บ แสงสว่างของเขาก็หาย จึงกลับไปตรวจสอบดูที่ดาวดึงส์อีก แต่ไม่เห็นวิมานของเขา จึงตรวจขึ้นไปดูบนสวรรค์อีกชั้นที่ยามา ซึ่งเป็นชั้นที่สูงขึ้นไปอีกปรากฏว่าไปเห็นวิมานของเขาอยู่ที่นั่น อ๋อ! เป็นอย่างนี้เอง เบิกเถิด ยิ่งเบิกบุญยิ่งสะอาดขึ้นเรื่อยๆ”

# เครื่องรางของขลัง มีอำนาจกันไม่ให้อุทิศบุญออก

เอ้อ! เกือบลืม ใครที่มีพวกเครื่องรางของขลังห้อยมัดอยู่ตามตัวหรือมีอยู่ตามบ้าน คนๆ นั้นจะอุทิศบุญไม่ออกนะ อาตมาเพิ่งจะเห็นเรื่องนี้เร็วๆ นี้จริงๆ นะ จริงๆ เวลาโยมสองคนมาทำบุญที่วัดเห็นได้ชัดเลยว่า คนไหนมีเครื่องรางของขลังอยู่คนไหนไม่มี เพราะกระแสบุญที่จ่ายออกแตกต่างกันมาก แล้วบ้านไหนที่มีเครื่องรางของขลังอยู่เนี่ยจะเห็นกระแสป้องกันห่อหุ้มบ้านนั้นไว้ คนในบ้านนั้นก็จะอุทิศบุญไม่ออก ผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนในบ้านนั้นเช่น ผี-เทวดา ต่างๆ ก็จะรับบุญได้ลำบาก แม้ญาติที่อยู่สวรรค์ชั้นสูงขึ้นไป จะลงมาช่วยเหลือคนบ้านนั้นก็เข้าได้ลำบาก เพราะมีอำนาจของเครื่องรางของขลังเหล่านั้นกีดกันเขาเอาไว้ ฉะนั้นหากใครมี หรือบ้านไหนมี ก็ให้อธิษฐานมลายมนต์ออกแล้วนำไปทำลายทิ้งซะ ไม่ว่าจะเอาไปเผาไฟ

หรือเอาไปฝังก็ได้ แต่เผานี่จะดีที่สุดปลอดภัยดี โดยก่อนที่จะอธิษฐานมลายมนต์ให้อธิษฐานเอาบุญให้มาเป็นเกราะป้องกันร่างกายก่อนว่า **"ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้มาเป็นเกราะกำบังร่างกายข้าให้ปลอดภัยจากมนต์และภูตผีปีศาจที่อยู่กับสิ่งเหล่านี้ด้วยเทอญ"** (ในกรณีที่เราแกะออกมารวมกันไว้) แล้วก็อธิษฐานมลายมนต์ออกว่า **"ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลให้มนต์ที่อยู่กับของเหล่านี้ให้มลายไป"** ให้คิดแบบนี้หลายรอบ ๆ แล้วก็นำไปเผาทำลายทิ้งเสีย

บอกตรงๆ เลยนะ แม้แต่พระพุทธรูปที่เขาเสกมาเนี่ยยังมีอำนาจป้องกันเลย ฉะนั้น หากใครอยากจะอุทิศบุญได้โดยสะดวกคล่องแคล่วและอยากให้ญาติทิพย์ของตนเองเข้าช่วยเหลือได้โดยสะดวกละก็ ให้นำของเหล่านั้นออกจากบ้านไปให้หมด แต่ถ้าใครไม่อยากเอาออกก็อยู่ด้วยกัน

กับผีปีศาจที่เคยอยู่มาก่อนด้วยกันต่อไป ซึ่งเมื่อเขามีความทุกข์ทรมานอยู่ เขาก็ย่อมทำให้ผู้อยู่อาศัยในบ้านเดียวกันกับเขาทุกข์ทรมานได้เช่นเดียวกัน แล้วจะมาโทษว่าทำบุญมามากแล้วอุทิศบุญมาก็มากแล้ว ไม่เห็นมีอะไรดีขึ้นเลย อย่ามาพูดให้ได้ยินนะ มันทุเร้ศ ทุเรศ คนแบบนั้น....

## อุบาสกชั่ว

เล่ม ๓๖ หน้า ๓๗๓

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย อุบาสกผู้ประกอบด้วยธรรม ๕ ประการย่อมเป็นอุบาสกผู้เลวทราม เศร้าหมองและน่าเกลียด ธรรม ๕ ประการ เป็นไฉน? คือ อุบาสกเป็นผู้ไม่มีศรัทธา ๑ เป็นผู้ทุศีล ๑ เป็นผู้ถือมงคลตื่นข่าว เชื่อมงคลไม่เชื่อกรรม ๑ (คือเชื่อเครื่องรางของขลัง-หมอดู-ดวงดาว เป็นต้น) แสวงหาเขตบุญภายนอกศาสนานี้ ๑ ทำการสนับสนุนในศาสนานั้น ๑

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย อุบาสกผู้ประกอบด้วยธรรม ๕ ประการนี้แล เป็นอุบาสกผู้เลวทราม เศร้าหมอง และน่าเกลียด.

## คนตาย - คนที่ยังมีชีวิต อุทิศบุญให้ต่างกันอย่างไร ?

**สำหรับคนที่ยังมีชีวิต** เราไม่ต้องอุทิศบุญให้กับเขาโดยตรง เพราะถึงอุทิศให้เขาก็ยังไม่ได้ใช้บุญนั้น ต้องรอจนเขาตายแล้วนั่นแหละจึงจะได้ใช้บุญนั้น ฉะนั้น **ควรอุทิศบุญให้แก่เทวดารักษาเขาเพื่อให้เทวดาช่วยดูแลรักษาป้องกันอันตรายที่จะมาถึงเขาและอุทิศบุญให้แก่นายเวรที่มาถึง** เพื่อที่เขาจะได้อยู่อย่างสุขสบายไร้นายเวรมาก่อกวน แต่ถ้าอยากให้เขาได้บุญจริงๆ ควรเอาของไปมอบให้เป็นกรรมสิทธิ์ของเขา เพื่อให้เขาเอาไปทำบุญ โดยการถวายพระหรือมอบให้คนทั่วไปก็ได้ และอีกวิธีหนึ่งบอกให้เขารู้ว่าเรา

ได้ทำบุญอะไรไว้บ้าง แล้วให้เขาอนุโมทนายินดีในบุญนั้น ซึ่งบุญก็จะเกิดขึ้นและเป็นสมบัติของเขาโดยตรงทีเดียว

**สำหรับคนที่ตายแล้ว** ก็อุทิศบุญให้เขาได้โดยตรง แม้แต่ญาติที่ไปเกิดในนรก ก็อุทิศบุญให้ได้เหมือนกัน แต่ถ้าเขาไปตกนรกอเวจี หลวงปู่เกษมท่านแนะนำว่า เมื่ออุทิศบุญไปให้ เราต้องอธิษฐานทับลงไปด้วยว่า **"บุญนี้ให้แก่......... ด้วยอำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ บุญที่ข้าให้นี้จงไปรอเขาอยู่บนสวรรค์ด้วย"** ท่านบอกว่าเมื่อเขาพ้นจากอเวจีออกมาไม่ว่าจะตกอยู่กี่กัปกี่กัลป์ก็ตาม บุญที่เราอุทิศให้นี้ก็จะตอบสนองเขาทันที

*หมายเหตุ ถ้าผู้อยู่ในนรก กำลังจะพ้นโทษจึงจะได้รับบุญนั้น ส่วนการอธิษฐานให้บุญรออยู่อาจนานต่างกันตามพลังใจของผู้อธิษฐาน*

ใครเจอเหตุการณ์ไม่ดีในชีวิต
ก็ลองเอาไปปฏิบัติ ไม่ยากอะไร
การโอนบุญวันละร้อยรอบพันรอบ
หรือมากกว่านั้นจิตก็ยิ่งสงบ
ท่านทั้งหลายลองเอาไปปฏิบัติดู
ไม่ลองก็ไม่รู้
เหมือนมีคนเอาผลไม้มาให้เราชิมว่าหวาน
เราไม่ชิมจะรู้ได้อย่างไรว่าหวาน ?

# ผลดีของการส่งบุญ

๑. ร่างกายแข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ หรือหากเจ็บป่วยอยู่ก็ทำให้หายเร็วขึ้น

๒. ทำให้เจ้ากรรมนายเวรหยุดการจองเวร กลายมาเป็นเทวดาฝ่ายมิตร คอยติดตามรักษา

๓. ประสบความสำเร็จในสิ่งที่ต้องการ เพราะเทวดาที่รักษาคอยให้ความช่วยเหลือ และเหล่านายเวรกลับกลายมาเป็นมิตร

๔. ทำให้เป็นที่รักของเทวดา มนุษย์ และสัตว์ทั้งหลาย ไปทางไหนมีเสน่ห์แก่ผู้พบเห็น

๕. การเดินทางปลอดภัย และจิตใจก็อ่อนโยนมีเมตตา

๖. ธุรกิจการค้า หน้าที่การงานย่อมเจริญรุ่งเรือง

๗. นอนหลับสบาย ไม่สะดุ้งผวาต่อภัยอันตรายจากรอบทิศทาง แม้ฝันก็ฝันดี

๘. ครอบครัวอยู่กันอย่างมีความสุข มีความเข้าอกเข้าใจกัน

๙. การปฏิบัติธรรมก็จะเจริญในธรรม มีปัญญาเกิดขึ้นง่าย

# ๒. การเบิกบุญที่ทำไว้ ออกแก้ปัญหาต่าง ๆ

## การค้าขาย

เบิกบุญส่งให้กลุ่มเป้าหมายหลัก คือ

ก. เทวดารักษาเจ้าของร้าน

ข. เทวดาสถิตที่ร้าน

ค. เทวดาที่ช่วยทำการค้าขาย

ง. ผีที่สถิตกับของที่นำมาขาย

จ. เทวดารักษาลูกค้าที่มาซื้อของ

ฉ. นายเวรที่มาถึงร้าน

ได้บุญแล้ว ช่วยบันดาลลูกค้าให้มาอุดหนุนมากๆ ด้วย

หลวงปู่เกษม แนะนำวิธีกระตุ้นให้เทวดาขยันช่วยทำงาน คือ ตกลงแบ่งเปอร์เซ็นต์ให้ตามผลงานที่เทวดาช่วยให้กิจการมีกำไรได้ วิธีชวนเทวดานั้นให้ไปที่วัดไหนก็ได้ที่คิดว่ามีเทวดามากๆ

ไปหาที่เหมาะๆ แล้ว คิดในใจว่า **“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลให้เทวดาที่วัดนี้ได้ยินเสียง ตามที่ข้าคิดนี้ ข้ามีชื่อว่า.... อยากได้เทวดาไปช่วย ค้าขาย เทวดาท่านใดมีความสามารถในการ ค้าขาย และอยากไปช่วยข้า ข้าจะแบ่งบุญให้ เมื่อช่วยค้าขายได้กำไรแล้ว ข้าจะแบ่งผล ประโยชน์ให้โดยคิดเป็นร้อยละ ๑๐ คือ ค้าขาย ได้กำไรมา ๑๐๐ บาท จะแบ่งทำบุญให้ ๑๐ บาท แล้วอุทิศบุญให้เพื่อเป็นค่าตอบแทน ขอเชิญ ท่านไปสถิตที่บ้านข้าได้”**

เมื่อเราทำบุญแล้วก็โอนบุญให้เทวดาก่อน เพื่อให้เขามีกำลังในการช่วยเหลือกิจการค้าขาย ของเรา และโอนบุญให้อีกเรื่อยๆ

## การทำนา-ทำสวน

เบิกบุญส่งให้กลุ่มเป้าหมายหลัก คือ

ก. เทวดารักษา นา/สวน

ข. เทวดารักษาคนทำนา/สวน

ค. เทวดาสถิตต้นข้าว/ต้นผัก, ต้นไม้ในสวน

ง. สัตว์ต่างๆ เช่น แมลง ฯลฯ ที่ตายเพราะการไถ และการฉีดยา, หว่านปุ๋ย ฯลฯ

ได้บุญแล้วให้ช่วยรักษา นา/สวน และอย่าทำลายผลผลิต แล้วจะอุทิศบุญให้อีก รวมทั้งช่วยบันดาลให้ขายผลผลิตได้ราคาดีๆ ด้วย

## การเป็นลูกจ้าง

(อยากให้เจ้านายเมตตา)

---

เบิกบุญส่งให้กลุ่มเป้าหมายหลัก คือ

ก. เทวดารักษาเจ้านายและเทวดารักษาเรา

ข. นายเวรที่มาถึงเจ้านายและนายเวรที่มาถึงเรา

ค. เทวดารักษาที่ทำงาน

ได้บุญแล้วช่วยบันดาลให้เจ้านายเมตตาต่อเรามากๆ ส่วนนายเวรได้บุญแล้วก็ให้เป็นมิตรต่อกันแล้วจะอุทิศบุญให้อีก

*หมายเหตุ* ในกรณีที่เจ้านายหรือผู้บังคับบัญชา อยากให้ลูกน้องเชื่อฟังและทำงานด้วยความรับผิดชอบ ก็ให้ใช้วิธีการนี้เช่นเดียวกัน

## การสมัครงาน

เบิกบุญส่งให้กลุ่มเป้าหมายหลัก คือ

ก. เทวดารักษาสถานที่ที่เราจะไปสมัครงาน

ข. เทวดารักษาผู้ที่มีอำนาจรับคนเข้าทำงานนั้น

ค. เทวดารักษาตัวเรา ให้ไปติดต่อกับเทวดาในสถานที่นั้นๆ ไว้ก่อน เป็นการอำนวยความสะดวกแก่เรา

## การทวงหนี้

หลวงปู่เกษม แนะนำว่า **"ถ้าเขา (ลูกหนี้) ไม่มีเงินที่จะให้เรา ก็ต้องช่วยเขาให้มีเงินเสียก่อน เมื่อเขามีเงินแล้วจึงจะนำเงินมาใช้หนี้เราได้ แต่ถ้าเขาไม่มีเงินจริง ๆ ต่อให้เทวดา**

**ที่ไหน ก็ช่วยให้เขานำเงินมาให้ไม่ได้ เพราะเขาไม่มีจริง ๆ ฉะนั้น เราต้องช่วยทำให้เขามีเงินเสียก่อน เมื่อเขามีเงินแล้ว เราจึงสั่งเทวดาไปบันดาลให้เขานำเงินมาใช้หนี้เรา"**

เบิกบุญส่งให้กลุ่มเป้าหมายหลัก คือ

ก. ให้เทวดารักษาลูกหนี้ และเทวดารักษาที่ทำงานของลูกหนี้

ข. ให้เทพเทวาที่เป็นใหญ่อยู่ในเมือง หรือจังหวัดที่ลูกหนี้ทำงานอยู่

ค. ให้เทวดาผู้ช่วยเหลือกิจการของลูกหนี้ได้บุญแล้วให้เขาช่วยบันดาลให้ลูกหนี้นำหนี้มาคืน และช่วยตรวจสอบดูว่าลูกหนี้จะมีช่องทางได้เงินมาอย่างไร และช่วยบันดาลให้เขารู้ช่องทางนั้นด้วย

*หมายเหตุ* ลูกหนี้ถ้าต้องการให้เจ้าหนี้เมตตาก็ใช้วิธีการนี้ได้เช่นเดียวกัน

## การตามหาคนหาย

เบิกบุญส่งให้กลุ่มเป้าหมายหลัก คือ

ก. เทวดารักษาตัวเราและเทวดารักษาญาติเรา

ข. เทวดารักษาคนที่หายและเทวดารักษาญาติเขา

ค. นายเวรที่มาถึงเราและคนที่หาย บอกให้ช่วยพาคนที่หายกลับมาหาเราด้วย หรือถ้าจะให้พบที่ไหนก็ให้ระบุสถานที่เอาตามต้องการ

## แก้นายเวรด้วยการเนรมิต

ผู้ที่มีอาชีพเกี่ยวเนื่องกับการฆ่าสัตว์อื่น เช่น เจ้าของโรงฆ่าสัตว์ ชาวประมง ฯลฯ ย่อมก่อความเคียดแค้นชิงชังให้แก่สัตว์ที่ถูกฆ่า ดังนั้น ถ้าต้องการลดปริมาณของนายเวรหรือดวงจิตที่อาฆาตเคียดแค้น ก็ต้องรีบอุทิศบุญหรือเบิกบุญส่งให้เจ้าของเนื้อสัตว์เหล่านั้นบ่อยๆ เมื่อเขาได้รับบุญจากผู้ใด จิตใจของเขาก็จะอ่อนโยน กลายมา

เป็นมิตรและคอยช่วยเหลือผู้ที่ส่งบุญให้นั้นต่อไป

ถ้ารู้สึกว่าทำอะไรมีแต่อุปสรรค มีแต่คนทักให้หวั่นไหว ก็ไม่ต้องหนักใจจนขวัญผวา เอาสติปัญญาเข้าแก้ไข เพียงแค่คิดในใจว่า

๑. "ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้แก่นายเวรที่มาถึงข้า ขอให้นายเวรจงรับเอาบุญแล้วอยู่ให้เป็นสุขเถิด ข้าขออภัยในความผิดที่เคยทำกับพวกท่านไว้ เรามาสร้างบุญร่วมกันมามีความสุขด้วยกันเถิด"

๒. "ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้า จงเนรมิตเป็นตัวของข้า ให้นายเวรที่จะมาถึงตัวข้าได้แก้แค้นกับร่างกายอันเกิดจากบุญที่ข้าส่งไปให้นั้นเถิด"

*หมายเหตุ* หลวงปู่เกษมกล่าวว่า **"บุญที่เราโอนให้จะเนรมิตเป็นตัวเราให้เจ้ากรรมนายเวรได้ฆ่า ในกรณีที่เจ้ากรรมนายเวรไม่ยอม คือเขาต้องการจะล้างแค้นเราอย่างเดียว เขาก็จะได้ฆ่าบุญที่เป็นตัวปลอมเรา"**

## การสะเดาะเคราะห์ - ผูกดวง

"ทำบุญให้นายเวร คือ สะเดาะเคราะห์" งดเว้นการกระทำที่ชั่วร้าย อย่าทำมันอีก อย่าคิดมันอีก นี่คือ **การสะเดาะเคราะห์** และกินอาหารให้ถูกต้อง นอนพักผ่อนให้ดี ทานอาหารให้พอดีกับร่างกายตนนั่นคือ **ต่อชะตา**... ต่อชาติให้ยาวไง อย่ากินสิ่งที่บั่นทอนชีวิตและร่างกาย ถ้ากินสิ่งที่บั่นทอนคือ ทำลายชะตา

**"ผูกดวง"** คือ คิดดีเอาไว้ ทำดีเอาไว้ ทำบุญให้แก่เทพเทวาทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับเรา เขาจะได้ส่งสัญญาณเข้าใน**จิตใจเรา จิตใจนั่นแหละคือดวง**

## แก้คุณไสย

ให้คิดในใจว่า **"ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลให้มนต์และสิ่งของไสยศาสตร์ต่าง ๆ ที่อยู่ในร่างกายข้าให้มลายไปส่วนผู้ที่รับทำงานมาให้คอยรับบุญจากข้าแล้วอย่าได้ก่อกวนข้าอีก"** แล้วก็ส่งบุญให้ผีที่ถูกใช้มานั้นด้วย

*หมายเหตุ* การอุทิศหรือเบิกบุญส่งไปในสถานที่ใหม่ๆ ทุกที่ให้เราคิดตามไปด้วยว่า “ยินดีรับเอาบุญนะ” เพราะถ้าเขาไม่เคยรับบุญเลยเขาจะรับไม่เป็นเพราะเขาไม่รู้จักและไม่เคยมีผู้สอนวิธีรับให้กับเขา เมื่อเขาคิดว่า “ข้าพเจ้ายินดีรับ” เขาก็จะได้รับบุญนั้นในทันที

## การนิมนต์พระมาไล่ผี

ในบ้านนั้นไม่ถูกต้องโดยประการทั้งปวง และควรงดให้เด็ดขาด **เพราะวิญญาณนั้นเขาอยู่อาศัยที่นั้นมาก่อนเราอย่างสงบสุข บางตนก็เป็นญาติที่เราเคารพรักมาก่อน ตายแล้วมีบุญน้อยก็เป็นภูตผีอาศัยอยู่ในบ้านนั้น ภูต ผีบางตนมีความทุกข์เดือดร้อน พยายามส่งกระแสความเดือดร้อนให้เรารู้สึก เพื่อจะได้ทำบุญส่งให้เขา แต่คนไม่เข้าใจคิดว่าเขาเบียดเบียนหลอกหลอน จึงนิมนต์พระมาสวดขับไล่** เมื่อเราไปทำพิธีขับไล่เขายิ่งเดือดร้อน แล้วพวกวิญญาณ

เหล่านั้นจะรวมหัวกันกลั่นแกล้งผู้คนในบ้านให้เดือดร้อน วุ่นวายกันมากขึ้น มีแต่เรื่องทะเลาะขัดแย้งกันเนืองๆ สังเกตดูบ้านไหนที่มีคนถือวิชาอาคม สวดมนต์ไล่ผีบ่อยๆ คนในบ้านจะหาความรักความสามัคคีกันไม่ได้เลย พ่อ แม่ ลูก สามี ภรรยาทะเลาะขัดแย้งจนฆ่ากันตายก็มี ต่อไปเมื่อมีเหตุเดือดร้อนควรทำบุญอุทิศให้พวกเขา เมื่อพวกเขาอยู่สุขสบายก็จะเลิกรบกวนเรา แล้วจะกลับเป็นเทวดาชั้นดีที่คอยปกปักรักษาเราต่อไป

## อย่าติดผ้ายันต์กันผีไว้ในบ้าน

หรือการพกพาเครื่องรางของขลังที่เบียดเบียนวิญญาณชั้นต่ำ เพราะสิ่งเหล่านี้กระทบกระเทือนถึงวิญญาณชั้นต่ำให้ได้รับความเดือดร้อนและเคียดแค้น อันจะส่งผลให้เขาเป็นเจ้ากรรมนายเวรจองล้างจองผลาญเราไม่มีที่สิ้นสุดโดยที่เราไม่รู้ตัว

บ้านเรือนเคหะสถานไม่ใช่เป็นที่อยู่ของคนในโลกนี้อย่างเดียว เป็นทั้งที่อยู่ของผู้มีชีวิตในโลกและในอีกมิติหนึ่งที่เรามองไม่เห็น ไม่ควรเห็นแก่ตัวว่าเป็นสมบัติของเราเพียงผู้เดียว ควรร่วมกันอยู่กันอย่างสงบสุข พวกวิญญาณต้องอาศัยบุญกุศลถึงอยู่ได้ ถ้าได้รับบุญจากมนุษย์ผู้อาศัยอยู่ในผืนแผ่นดินเดียวกัน เขาย่อมพึงพอใจ และจะรักษามนุษย์ให้มีความสุขความเจริญ แม้พระพุทธเจ้าก็ตรัสสอนไว้ใน **เทวตาทิสสทักขิณานุโมทนา** ว่า

**ยัสมิง ปะเทเส กัปเปติ วาสัง ปัณฑิตะชาติโย**
**สีลวันเตตถะ โภเชตะวา สัญญะเต พรหมะจาริโน**
**ยา ตัตถะ เทวตา อาสุง ตาสัง ทักขิณะมาทิเส**
**ตา ปูชิตา ปูชะยันติ มานิตา มานะยันติ นัง**
**ตะโต นัง อนุกัมปันติ มาตา ปุตตังวะ โอระสัง**
**เทวะตานุกัมปิโต โปโส สะทา ภัทรานิ ปัสสติ**

แปลว่า **ผู้ฉลาดชาติบัณฑิต เมื่ออาศัยอยู่ ณ สถานที่แห่งใด ควรเชื้อเชิญผู้ทรงศีลเข้าไป**

**เลี้ยงดูในสถานที่แห่งนั้น แล้วอุทิศบุญให้แก่เทวดาผู้อาศัย ณ สถานที่แห่งนั้น เทวดาเมื่อได้รับการบูชาแล้วย่อมบูชาตอบ** คือ ทำความอนุเคราะห์ช่วยเหลือผู้อุทิศบุญให้แล้วนั้น เหมือนบิดามารดาผู้รักบุตรย่อมอนุเคราะห์บุตร ผู้ใดได้รับการช่วยเหลือจากเทวดาแล้วย่อมประสบแต่ความเจริญรุ่งเรืองอยู่เป็นนิจ หากใครมีผ้ายันต์ เหรียญ เครื่องรางปลุกเสกต่าง ๆ ก็ให้นำมาคลายมนต์ออกด้วยการอธิษฐานว่า

**“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลให้อำนาจเวทมนตร์หรืออำนาจต่าง ๆ ที่อยู่กับสิ่งของเหล่านี้ จงหมดฤทธิ์ หมดอำนาจไปด้วยเถิด”**

## ตั้งศาลด้วยบุญ

การตั้งศาลด้วยวิธีการนี้ไม่ต้องยุ่งยาก แต่เป็นการสร้างวิมานให้เทวดาเข้าสถิตอยู่ด้วยบุญ

ของเราที่อธิษฐานให้ อีกทั้งเทวดาเหล่านั้นก็จะมีความยินดีพอใจมากกว่าการตั้งศาลปูนเล็ก ๆ แบบที่ทำกันอยู่ทั่วไปนั้น

**วิธีตั้งศาลแบบง่าย ๆ นี้คือ** เมื่อเราทำบุญไม่ว่าจะเป็นการใส่บาตร หรือถวายของแก่พระแล้วให้อุทิศบุญออกไปทันทีโดยการคิดว่า

**"บุญนี้จงแปรสภาพเป็นวิมานปราสาทให้แก่ภูมิเจ้าที่และเทพเทวาต่าง ๆ ที่รักษาบ้านข้า, ที่รักษาสถานที่อยู่อาศัยของข้า, ที่ช่วยข้าทำการค้าขาย ฯลฯ ให้ยินดีรับเอาบุญนี้แล้วเข้าสถิตอยู่ในวิมานปราสาทได้นะ"**

หลวงปู่เกษมกล่าวว่า **"คนเราทุกคนจะมีเทวดาอย่างน้อย ๒ องค์ เป็นเทวดาประจำตัวคอยติดตามรักษา เทวดานี่แหละที่ชอบช่วยเหลือให้เราประสบความสำเร็จ หรือช่วยปกป้องคุ้มครองให้เรารอดพ้นจากภัยอันตรายที่น่าหวาดเสียวได้อย่างอัศจรรย์"**

# อบรมลับทางกระแสจิต

หากว่าเราอยากให้คนที่เกี่ยวข้องกับเรา เปลี่ยนพฤติกรรมจากเหลวไหลให้มีนิสัยที่ดีขึ้น ตามที่เขาพอจะเป็นไปได้ เช่น อยากให้ลูกเป็นคนดี มีความสนใจในการเรียน เป็นต้น ควรใช้วิธีการอบรมลับทางกระแสจิตโดย ให้ทำความรู้สึกเหมือนกับว่าเรานั่งอยู่ตรงหน้าเขา ถ้าอยากให้เขามีความสนใจและเข้าใจในสิ่งใด ก็เริ่มรายการอบรมลับโดยคิดในใจว่า "ลูกรัก แม่เป็นห่วงลูกมากนะ ตั้งใจเรียนหน่อยนะลูก ลูกเป็นความหวังของแม่นะ แม่อยากเห็นลูกประสบความสำเร็จและเป็นคนดีของสังคม เป็นที่พึ่งของพ่อแม่ยามแก่เฒ่า ขอให้ตั้งใจทำความดีนะลูก แม่จะคอยเป็นกำลังใจให้ลูกเสมอ" ฯลฯ

**ในการอบรมลับทางกระแสจิตนั้น ให้หมั่นคิดหรือส่งกระแสจิตคิดเฉพาะเรื่องที่ดี ๆ ไปถึงเขา** เมื่อเขานึกถึงเราขึ้นมาก็จะรู้สึกเย็นใจ

สบายใจ และพฤติกรรมก็จะเริ่มเปลี่ยนไปตามที่เราต้องการ แต่ถ้าหากเรามีแต่อารมณ์หงุดหงิดคิดถึงเขาด้วยกระแสที่ไม่ดี เขาก็จะได้รับแต่กระแสที่ร้อนๆ พลอยหงุดหงิดรำคาญใจไปเสีย ไม่อยากเข้าใกล้และไม่อยากทำตามคำสั่งสอนของเราไปด้วย

จากนั้นให้คิดในใจเบิกบุญส่งให้ต่อไปว่า

**"ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้แก่**

**๑. เทวดารักษาข้าและเทวดารักษา.... (ผู้ที่จะอบรมลับ)**

**๒. นายเวรที่มาถึงข้าและนายเวรที่มาถึง.... ได้บุญแล้ว ช่วยส่งกระแสที่ดีต่อกันให้ด้วย และช่วยให้เขาสนใจทำแต่ความดียิ่ง ๆ ขึ้นไป"**

## ๓. โรคร้ายนานาชนิด ลองพิชิตด้วยการส่งบุญ

โรคทุกโรคในร่างกายเรา ล้วนแต่มีเชื้อโรคทำให้เกิดทั้งนั้น ถ้าเราส่งบุญให้แก่เชื้อโรคเหล่านั้นแล้ว เชื้อโรคเหล่านั้นก็จะออกไปจากร่างกายเราและไม่อยู่ก่อกวนเราอีก หลวงปู่เกษมได้กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า

“เชื้อโรค เป็นผีครึ่งสัตว์เดรัจฉาน (สัตว์ครึ่งผี) เมื่อเขาได้รับบุญแล้วเขาจะมีสภาพที่ดีขึ้นตัวใหญ่ขึ้นและจะออกไปจากตัวเรา เพราะถ้ายังอยู่ข้างในตัวเราเขาจะอึดอัดเหมือนปกติของเด็กที่อยู่ในครรภ์ เมื่อครบ ๙ เดือน จะต้องคลอด ไม่คลอดก็ไม่ได้ เพราะจะอึดอัด เชื้อโรคก็เหมือนกัน”

ในปัจจุบัน โรคร้าย ๒ ชนิดที่คนทั่วไปต่างก็หวาดกลัว เพราะการแพทย์แผนปัจจุบันก็ยังไม่มีวิธีรักษาให้หายขาดได้ คือ โรคมะเร็งและโรคเอดส์ ซึ่งหลวงปู่เกษมได้พูดถึงโรคเหล่านี้ว่า

“**โรคมะเร็ง** เกิดจากเชื้อโรคตัวเล็ก ๆ ไปกัดที่ผนังของส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เมื่อร่างกายถูกกัดก็จะสร้างเนื้อเยื่อออกมาห่อหุ้มตรงนั้น เมื่อเชื้อโรคนั้นไม่ยอมปล่อยและเพิ่มจำนวนมากขึ้น ร่างกายก็ยิ่งสร้างเนื้อเยื่อและพังผืดขึ้นมาห่อหุ้มมาก ๆ จึงทำให้ตรงนั้นเป็นเนื้องอก และกลายเป็นเนื้อร้ายขึ้นมา ที่เรียกกันว่า “มะเร็ง”

**โรคเอดส์** เป็นเชื้อโรคที่มีความฉลาดมาก ตัวมันจะมีขนาดเล็กมาก มันจะเข้าไปอาศัยอยู่ที่เม็ดเลือดขาว ก่อนที่มันจะเข้าไปมันจะส่งพลังงานของมันไปทำลาย ฝังตัวอยู่ในนั้น มันจะกินเม็ดเลือดขาวนั้นไปด้วย เมื่อเม็ดเลือดขาวที่มันกินอยู่อ่อนกำลังหมดสภาพลง มันก็จะย้ายไปที่เม็ดเลือดขาวเม็ดใหม่ต่อไป กัดกินทำลายตามวิธีการของมันจนได้ เม็ดเลือดขาวที่เหลือจึงไม่สามารถป้องกันเชื้อโรคที่เข้าสู่ร่างกายได้ **จึงกลายเป็นโรคภูมิคุ้มกันบกพร่อง** ในปัจจุบันยังไม่มีตัวยารักษา เพราะถ้าจะฆ่ามันก็ต้องทำลายเม็ดเลือดขาวไปด้วย

มีแต่ยับยั้งไม่ให้มันแพร่เชื้อเท่านั้น”

วิธีรักษาด้วยการส่งบุญนั้น ให้คนที่ดูแลหรือใครก็ได้ที่รู้จักวิธี บอกให้คนป่วยคิด

๑. คิดในใจว่า (ถ้าอยากเห็นผลไว คิดให้ได้ ๑๐๐๐ จบขึ้นไป/๑ วัน)

**“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้แก่นายเวรกับเชื้อโรคที่ก่อกวนอยู่ใน.... จงเป็นสุขจากบุญที่ข้าให้นี้แล้วออกจากร่างกายของข้าไปเถิด”**

*หมายเหตุ* ตรงที่เว้น.... ไว้นั้นให้ระบุอวัยวะในร่างกายที่เกิดอาการเจ็บป่วยหรือเป็นโรค

๒. หากมีความเพียรมาก และอยากเห็นผลไวยิ่งขึ้น ควรทำให้ได้ตามจังหวะลมหายใจเข้า-ออก คือ

**หายใจเข้าคิดว่า “ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงดลบันดาล”**

**หายใจออกคิดว่า “บุญข้าให้แก่ผู้ทำให้ข้าเป็นโรค.........”**

*หมายเหตุ* ตรงที่เว้น....... ไว้นั้นให้ระบุชื่อของโรคที่ตนเป็น เช่น เป็นโรคเบาหวานก็ให้ระบุชื่อ "เบาหวาน" เป็นต้น

**"เป็นโรคมะเร็ง"** ก็ว่า ให้พวกเชื้อโรคกับนายเวรที่อยู่ตรง..... ข้าที่ทำให้เป็นมะเร็งอยู่นี้ หรือจะว่าให้ผู้ที่ทำให้ข้าเป็นมะเร็งอยู่นี้ดังนี้ก็ได้

**"เป็นโรคเอดส์"** ก็ว่า ให้พวกเชื้อไวรัสที่ทำให้ข้าเป็นโรคเอดส์อยู่นี้

หรือจะว่า **ให้พวกเชื้อไวรัสที่กัดกินเม็ดเลือดขาวตามร่างกายข้าอยู่นี้** แล้วหากมีโรคอื่นแทรกซ้อน ก็ให้อุทิศบุญออกให้กับเชื้อโรคนั้นๆ ด้วยเหมือนกัน

**"เป็นโรคหัวใจ"** ก็ว่า ให้นายเวรกับเชื้อโรคที่ก่อกวนอยู่ที่หัวใจของข้านี้

**"เป็นโรคอัมพฤกษ์อัมพาต"** ก็ว่า ให้ผู้ที่ก่อกวนอยู่ที่สมองและก้านสมองของข้านี้

**"เป็นโรคเบาหวาน"** ก็ว่า ให้พวกเชื้อโรคที่ก่อกวนอยู่ที่ตับอ่อนของข้านี้

**"เป็นโรคหอบหืด"** ก็ว่า ให้พวกเชื้อโรคที่ก่อกวนอยู่ตามหลอดลมและปอดของข้านี้

**"เป็นโรคภูมิแพ้"** ก็ว่า ให้นายเวรที่ทำให้ข้าเป็นภูมิแพ้อยู่นี้

**"เป็นโรคไตอักเสบ"** ก็ว่า ให้พวกเชื้อโรคที่ก่อกวนอยู่ที่ไตของข้านี้

**"เป็นโรคไวรัสตับอักเสบ"** ก็ว่า ให้พวกเชื้อไวรัสที่อยู่ในตับของข้านี้

**"เป็นโรคสมองอักเสบ"** ก็ว่า ให้พวกเชื้อโรคที่เกาะกินอยู่ในสมองของข้านี้

แล้ววิธีอุทิศบุญนี้จะนำไปใช้กับคนอื่นๆ ก็ได้ เช่น หากพ่อแม่ป่วย ลูกก็ช่วยอุทิศบุญของตนเองออกไปให้นายเวร หรือเชื้อโรคที่ก่อกวนตามร่างกายของพ่อแม่ได้ กลับกันหากลูกป่วย พ่อแม่ก็ช่วยกันอุทิศบุญเข้าแก้นายเวรกับเชื้อโรคของลูกได้เหมือนกัน อันนี้ยกตัวอย่าง แล้วหากใครจะไปอุทิศให้ใครยังไงที่ไหนได้ทั้งนั้น เพียงแต่เปลี่ยนคำลงท้ายจาก ของข้านี้ (สมมุติให้เชื้อโรคของลูก)

ก็ว่าเป็น ของลูกข้า (ดังนี้)

**"เมื่ออยู่ดี ๆ เกิดวูบ ช็อก หมดสติกะทันหัน"** ให้ญาติอุทิศบุญให้ผู้ที่มาทำอันตรายเขานั่น

**"แล้วหากเป็นโรคอื่น ๆ"** ที่นอกเหนือจากที่บอกนี้ ก็ให้ซิกแซ็ก - ปรับเปลี่ยนคำอธิษฐานเอาเอง

## วิธีปฏิบัติต่อผู้ป่วยใกล้ตาย

แล้วทีนี้หากใครที่มีญาติป่วยหนัก มีอาการทุรนทุรายก็ให้อุทิศบุญให้นายเวรที่กำลังรุมเล่นงานคนป่วยอยู่นั่น

หากใครมีญาติป่วยเป็นเจ้าชายหรือเจ้าหญิงนิทรา หากเขายังสื่อสารกับเราทางกายได้อยู่ เช่น ทางมือหรือทางตา ฯลฯ เช่น สมมุติว่าเราถามเขาว่า "หิวหรือยัง ถ้าหิวให้กำมือเราให้แน่นๆ" เขาก็กำมือเราได้ อย่างนี้แสดงว่าเขายังรับรู้ในสิ่งที่เราพูดกับเขาได้ ถ้าเป็นแบบนี้ก็พูดบอกกับเขา

เลยว่า **“ให้คิดตามนะจะบอกวิธีคำอุทิศบุญให้”**

แล้วก็นำเขาว่าไปเป็นบท ๆ ไปว่า (ดังนี้)

**“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้ญาติ ให้เทวดาที่รักษา ให้นายเวรให้เชื้อโรคของข้า”**

แล้วก็นำให้คิดตามอีกว่า

**“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้นายเวรกับเชื้อโรคที่ก่อกวนอยู่ที่สมองและก้านสมองของข้า”**

แล้วก็นำให้คิดตามอีกว่า

**“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้กับผู้ที่ทำให้ข้ามีอาการเป็นเช่นนี้”**

แล้วก็นำให้คิดตามอีกว่า (อันนี้เป็นการเปิดบุญ)

**“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้เปิดโอกาสตลอดไปแก่ผู้ที่ต้องการบุญข้า ขอให้เขาเหล่านั้นอธิษฐานเอาบุญของข้าได้”**

แล้วทีนี้ หากอยากจะให้เทพที่เป็นหมอเข้าทำการรักษา ก็ให้อธิษฐานเปิดร่างกายไว้ ซึ่งจะบอกต่อไป....

แล้วหากเจ้าชายหรือเจ้าหญิงนิทรานั้นอาการเพียบแล้ว ไม่สามารถสื่อสารกับเราทางกายได้ ก็ให้ญาติ จะเป็นลูก จะเป็นหลานก็ได้ เข้าไปพูดคุยกับเขา**โดยใช้ความคิด** อาจจะไปนั่งอยู่ข้างเตียง แล้วคิดว่า **"ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลสัญญาณคิดของข้าในเวลานี้ จงดังเข้าไปให้นาย/นาง.... ได้ยิน"**

แล้วจะคิดต่อไปว่าอย่างไรก็ตามแต่ อยากจะคุยกับเขา แต่ก็ควรบอกให้เขาระลึกถึงบุญที่เขาเคยทำเอาไว้ หรือจะบอกเขาให้อธิษฐานอย่างนี้ก็ได้ว่า **"ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลข้าให้ไปถึงบุญ จงบันดาลบุญให้มาถึงข้า"** ให้เขาอธิษฐานกลับไปกลับมาอยู่อย่างนี้

แล้วหากเราผู้เป็นญาติคิดอยากจะทำบุญให้เป็นของเขาก็สามารถทำได้ โดยเมื่อได้ทำบุญแล้วก็รีบคิดทันทีว่า

**“บุญนี้ให้ไปรอเป็นของนาย/นาง..... อยู่บนสวรรค์”** ดังนี้

แล้วหากใครที่มีญาติป่วยหนักใกล้จะเสียชีวิต เขาไม่รับรู้อะไรแล้วให้อุทิศบุญให้แก่เขาโดยตรงเลย หรือเข้าไปคิดบอกเขาใกล้ๆ ก็ได้ว่า **“คิดถึงบุญเอาไว้ หรือระลึกถึงพุทโธเอาไว้”** (ดังนี้)

หรือเราจะเบิกบุญให้มารอเป็นของเขาอยู่เลยก็ได้ว่า **“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้มารอเป็นของนาย/นาง....อยู่** (ถ้าเป็นพ่อเป็นแม่ก็ว่าเป็นพ่อเป็นแม่ตรงๆ เลย) **เมื่อนาย/นางตายตอนไหน ขอบุญข้าจงเป็นของเขาตอนนั้น”** (ดังนี้)

แล้วอีกกรณีหนึ่ง หากคนป่วยสิ้นใจปุ๊บ รีบหาอะไรมาทำทาน จะเอาเงินให้กับหมอก็ได้ ให้พยาบาลก็ได้แล้วรีบอุทิศบุญทันที **“บุญนี้ให้นาย/นาง.....”** ให้คนต่อไปอีกก็ **“บุญนี้ให้นาย/นาง....”** ทำซ้ำๆ อยู่อย่างนั้นหลายๆ รอบ การทำแบบนี้หากโทษคนที่ตายไม่หนักหนาสาหัสเกินไป เขาก็จะได้ไปสู่ภพภูมิที่ดีแน่นอน

# การเปิดโอกาสให้หมอที่เป็นเทวดาช่วยทำการตรวจรักษาตัวเรา

ก่อนนอนให้คิดในใจว่า **"ขออำนาจ พุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลให้เหล่าเทพเทวาที่เป็นญาติข้าจงได้ยินเสียงข้าในเวลานี้ด้วยเถิด ขอให้ท่านทั้งหลายจงไปนำเทพที่เป็นหมอมาทำการตรวจรักษาข้าในเวลาที่ข้าหลับด้วย ข้าจะเปิดโอกาสไว้ ข้ามีอาการ.... (บอกไปตามที่เป็น เช่น ปวดหัว เป็นต้น) เมื่อมีอาการดีขึ้นข้าจะอุทิศบุญให้แก่พวกท่านยิ่ง ๆ ขึ้นไป"**

จากนั้น ให้คิดต่อไปอีกว่า

**"ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลร่างกายของข้าให้เปิดโอกาสแก่เหล่าเทพที่เป็นหมอให้เข้าตรวจร่างกายข้าในเวลาที่ข้าหลับได้ด้วยเถิด"**

แล้วให้คิดจ่ายบุญออกไปอีกว่า

**“ขออำนาจ พุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้ผู้ไปนำหมอเทพ และหมอเทพที่มาทำการตรวจรักษาข้า”**

*หมายเหตุ* ให้ส่งบุญแก่ญาติทิพย์ของตน และเหล่าหมอเทพที่มาทำการรักษาบ่อยๆ ถ้ามียาก็ให้กินพร้อมกันไปด้วย ถ้าเป็นยาสมุนไพรก็ส่งบุญให้แก่เหล่าเทวดาที่รักษาต้นยาที่เอามากินนั้น และและให้แก่ผู้ที่ทำให้เกิดอาการเจ็บป่วยตรงนั้นๆ ด้วย

## โรคที่ไม่ทราบสาเหตุ

ถ้าเรามีอาการเจ็บปวดตรงร่างกายบางส่วน โดยที่ไม่มีบาดแผล ไปหาหมอก็ตรวจไม่พบสาเหตุของโรค ลองเอามือคลำหรือกดบริเวณที่เจ็บปวดนั้นดู บางทีจะมีลักษณะเป็นก้อนแข็งๆ บางทีก็ไม่เป็น บางทีก็เลื่อนไปมาตามร่างกายได้ เมื่อเป็นเช่นนี้พึงทราบเถิดว่า มีผีหรือปีศาจเข้ามาอยู่ในร่างกายของเราแล้ว ให้ทำการแก้ไข ดังนี้

๑. ให้พูดหรือคิดบอกเขาก่อนว่า **“จงเตรียมรับบุญนะ ข้าจะอุทิศบุญให้”** จากนั้นก็อธิษฐานเบิกบุญส่งให้เขาบ่อยๆ และเมื่อทำบุญก็รีบอุทิศบุญให้เขาทันที เมื่อปฏิบัติตามแล้วยังไม่ดีขึ้น ก็ให้ทำข้อต่อไป

๒. ให้คิดในใจว่า **“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลให้กระแสคิด กระแสพูดของข้าในเวลานี้จงดังไปถึงผีปีศาจ ที่อยู่ตรง...... (มีอาการตรงจุดไหนของร่างกาย ก็บอกตรงจุดนั้น) ของข้านี้ให้ได้รับรู้ ให้ได้ยิน ให้ได้เข้าใจในสิ่งที่ข้าจะบอกดังต่อไปนี้”** แล้วเอามือตี แป๊ะๆๆๆ พร้อมกับพูดหรือคิดในลักษณะแบบดุๆ ดังๆ ว่า

**“อย่ามาอยู่ตรงนี้ ออกมาอยู่ข้างนอก นี่มันร่างกายคน ออกมารับบุญอยู่ข้างนอกดีกว่าข้างในนั้นมีอยู่เท่าไรให้ชวนกันออกมาให้หมด”**

๓. ให้อธิษฐานเปิดร่างกายเพื่อให้เขาออกมาสู่ข้างนอกว่า **“ขออำนาจ พุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลให้ร่างกายข้าเปิดเป็นช่อง เป็นทาง**

**ให้ภูต ผี ปีศาจต่าง ๆ ที่อยู่ในร่างกายข้าออกมาข้างนอกได้โดยสะดวกเถิด”**

๔. จากนั้นเอามือกด บีบ ไล่ให้ออก (ช่วยไล่ให้ผู้อื่นก็ได้) โดยให้คิดในใจก่อนว่า **“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญของข้าให้เป็นฤทธิ์อำนาจในการรับสัมผัสของภูต ผี ปีศาจที่อยู่ในร่างกายของข้า..... (ถ้าไล่ให้ใคร ก็ระบุชื่อของผู้นั้น) นี้แล้ว เมื่อข้าสัมผัสถูกผีปีศาจแล้ว ขอให้ผี ปีศาจเหล่านั้นจงอึดอัดทรมานทนอยู่ไม่ได้ด้วยอำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ที่บันดาลบุญข้าให้มีฤทธิ์อำนาจนี้เถิด”** จากนั้นให้กดหรือบีบตรงที่มีอาการอยู่นั้น หากยังเจ็บอยู่บริเวณแขน ขา พยายามไล่ให้ออกไปทางปลายมือปลายเท้า แต่ถ้ายังเจ็บอยู่ตามลำตัว ก็ให้กดอยู่ตรงนั้นเลย ถ้ากดแล้วถูกตัวผีหรือปีศาจเข้า คนป่วยนั้นจะเจ็บมากจนร้องโอดโอย แม้จะกดเพียงเบา ๆ จนบางทีก็ร้องออกมาเป็นเสียงของผีหรือปีศาจชนิดนั้น ๆ เลยก็มี เช่น เสียงหมา เสียงแมว

เสียงเขียด ฯลฯ เมื่อกดไปเรื่อยๆ บางทีก้อนแข็งๆ ก็หายไป (เพราะมันหลบ) ก็ให้ลูบคลำดูตามร่างกายของคนป่วย หากพบอีกก็ให้บีบไล่ต่อไป แต่ถ้าคนป่วยมีอาการเจ็บมากและผีก็ยังไม่ออก ก็ให้พักไว้ก่อนจนกว่าคนป่วยพอจะมีแรงขึ้นมาอีกจึงไล่ต่อ แต่ถ้าคนป่วยเรอออกมาขณะกำลังบีบไล่อยู่นั้น และก้อนที่แข็งๆ ในตอนแรกก็หายไปโดยไม่เจ็บปวดที่อื่นอีก ก็ให้ทราบเถิดว่าผีได้ออกแล้ว จากนั้นก็ให้เบิกบุญหรือทำบุญอุทิศให้เขา โดยจะทำบุญกับใครก็ได้ เช่น เอาเงินให้พ่อแม่ เป็นต้น แล้วคิดทันทีว่า **"บุญนี้จงเป็นของผี หรือปีศาจที่ออกจากร่างกายข้ามาอยู่ข้างนอกนี้ รับบุญแล้วจงเป็นสุขเถิด อย่าได้มาอยู่ในร่างกายของข้าอีกเลย"**

## การอุทิศบุญในโรงพยาบาล

หมอและพยาบาลผู้มีหน้าที่รักษาผู้ป่วยโดยตรง ควรอุทิศบุญให้กับเชื้อโรคที่ตายจากการที่ตนฉีดยา ผ่าตัด ฉายรังสี ฯลฯ นอกจากนั้น **ในห้องพิเศษที่คนภายนอกเข้าไปไม่ได้ เช่น ห้องดับจิต, ห้องไอ.ซี.ยู., ห้องผ่าตัด ฯลฯ** ก็ควรอุทิศบุญให้กับดวงจิตที่สถิตในที่นั้นๆ เช่น ขณะปฏิบัติงานอยู่ในห้องผ่าตัด ทั้งคนไข้, หมอ, พยาบาล และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง สามารถส่งกระแสความคิดที่ดีๆ พร้อมกับการปฏิบัติงานไปด้วยได้ โดยอุทิศบุญให้แก่

๑. เทวดาผู้รักษาคนไข้, หมอ, พยาบาล และเจ้าหน้าที่ทุกคนให้ดูแลคนไข้ให้ฟื้นขึ้นตามเวลาที่กำหนด

๒. นายเวรที่มาถึงคนไข้, หมอ, พยาบาล และเจ้าหน้าที่ทุกคน เพื่อมิให้นายเวรส่งสัญญาณให้การทำงานผิดพลาด

๓. ภูต, ผี, ปีศาจ, เปรต, ปอบ, ยักษ์ ที่เข้ามาหากินน้ำเลือด, น้ำหนอง และของสกปรกในห้องผ่าตัด

๔. ผีที่สถิตมากับเครื่องมือในการปฏิบัติงานทุกชนิด ฯลฯ

ให้คิดในใจว่า

**"ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้แก่เทวดาผู้รักษาคนไข้, หมอ, พยาบาล, เจ้าหน้าที่ทุกคน ได้บุญแล้วช่วยดูแลคนไข้ให้ปลอดภัย และฟื้นตามเวลาที่กำหนดด้วย"** เป็นต้น

## ๔. วิธีแก้ไขสำหรับผู้มีบุตรยาก

คู่สามีภรรยาที่อยากมีบุตรแต่มีบุตรยาก ให้เตรียมร่างกายให้พร้อม ดูแลสุขภาพให้ดีแล้ว ไปปรึกษาแพทย์เพื่อหาสาเหตุให้เจอ เมื่อเจอสาเหตุที่ทำให้มีลูกยากแล้ว เช่น

๑. ถ้าเป็นเพราะผู้ชายมีเชื้ออสุจิไม่แข็งแรง หรือเป็นหมัน

๒. ถ้าเป็นเพราะผู้หญิงมีไข่ไม่สมบูรณ์

๓. ถ้าสมบูรณ์ดีทั้งสองฝ่าย แต่แพทย์หาสาเหตุที่มีลูกยากไม่เจอ

เมื่อทราบสาเหตุที่แท้แล้ว ก็อุทิศบุญให้แก่นายเวรที่ทำให้มีลูกยาก โดยคิดอธิษฐานว่า

**“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์จงบันดาลบุญข้า ให้นายเวรที่ทำให้อสุจิไม่แข็งแรง/ไข่ไม่สมบูรณ์”** หรือ

**“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้นายเวรที่ทำให้ข้ามีลูกยาก”** และต้องขอโทษนายเวรที่เกี่ยวข้องกับการมีลูกยาก

ด้วยความจริงใจ เพราะเรามีส่วนทำให้เขาเจ็บปวดเกี่ยวกับเรื่องนี้มาก่อนแล้วในคราวใดคราวหนึ่งของการเกิดอันยาวนานนี้ วิธีนี้ให้อธิษฐานอยู่บ่อยๆ

*เมื่อได้ทำตามขั้นตอนนี้แล้วก็ให้อธิษฐานต่อไปดังนี้ว่า*

**"ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลความคิดข้าให้ถึงเทพทั้งหลายที่เป็นญาติข้าและที่มีความเกี่ยวข้องกับข้า ข้ามีชื่อว่า.... บัดนี้ข้าต้องการมีลูก เทพใดต้องการที่จะมาเกิดกับข้า หรือเทพใดจะช่วยหาเทพมาเกิดเป็นลูกข้า ข้าจะอุทิศบุญให้ท่าน"** ตรงประกาศหาเทพที่จะมาเกิดนี้ ให้อธิษฐานวันละหลายๆ ครั้งและสลับด้วยการอุทิศบุญให้พวกเทพที่จะมาเกิดและเทพที่จะทำงานช่วยเราในเรื่องการมีลูกนี้โดยคิดว่า

**"ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้า ให้เทพที่ช่วยข้าในเรื่องนี้และเทพที่จะมาเกิดกับข้า"**

*ที่สำคัญเรื่องเครื่องรางของขลังทั้งหมดต้องสละออกไปให้หมด รวมทั้งพระพุทธรูปด้วย*

(เรื่องเทียบเคียงจากพระไตรปิฎกชุด ๙๑ เล่มของมหามกุฏราชวิทยาลัย)

**เล่ม ๔๓ หน้า ๓๓๑**

มหาบพิตร ด้วยผลแห่งกรรมที่คฤหบดีผู้เศรษฐีนั้น ปลงแล้ว (ฆ่า) ซึ่งบุตรน้อยคนหนึ่งของพี่ชายจากชีวิต เพราะเหตุแห่งทรัพย์สมบัติ; เศรษฐีนั้นจึงไหม้แล้วในนรกสิ้นปีเป็นอันมาก

สิ้นร้อยปีเป็นอันมาก สิ้นพันปีเป็นอันมาก สิ้นแสนปีเป็นอันมาก. ชนทั้งหลายยังทรัพย์สมบัติที่ไร้บุตรครั้งที่ ๗ นี้ให้เข้าสู่พระคลังหลวงด้วยผลอันเหลืออยู่แห่งกรรมนั้นแล.

**เล่ม ๔๒ หน้า ๑๙๑**

ราชกุมาร. ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ หม่อมฉันคิดดังนี้ว่า "ถ้าเราจักได้บุตรหรือธิดาไซร้, พระศาสดาจักทรงเหยียบแผ่นผ้าน้อยของเรา," แล้วจึงลาดแผ่นผ้าน้อย.

พระศาสดา. ราชกุมาร เพราะเหตุนั้น อาตมภาพจึงไม่เหยียบ.

ราชกุมาร. ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ก็หม่อมฉันจักไม่ได้บุตรหรือธิดาเลยเทียวหรือ ?

พระศาสดา. อย่างนั้น ราชกุมาร.

ราชกุมาร. เพราะเหตุไร ? พระเจ้าข้า.

....ดังได้สดับมาในอดีตกาล มนุษย์หลายร้อยคนแล่นเรือลำใหญ่ไปสู่มหาสมุทร. เรืออับปางในกลางสมุทร สองสามีภรรยาคว้าได้แผ่นกระดานแผ่นหนึ่ง (อาศัย) ว่ายเข้าไปสู่เกาะน้อยอันมีในระหว่างมนุษย์ที่เหลือทั้งหมดตายในมหาสมุทรนั้นนั่นแล. ก็หมู่นกเป็นอันมากอยู่ที่เกาะ

นั้นแล เขาทั้งสองไม่เห็นสิ่งอื่นที่ควรกินได้ ถูกความหิวครอบงำแล้ว จึงเผาฟองไข่นกทั้งหลายที่ถ่านเพลิงแล้วเคี้ยวกิน, เมื่อฟองนกเหล่านั้นไม่เพียงพอ ก็จับลูกนกทั้งหลายปิ้งกิน, เมื่อลูกนกเหล่านั้นไม่เพียงพอก็จับนกทั้งหลาย (ปิ้ง) กิน,

พระศาสดา ครั้นทรงแสดงบุรพกรรมนี้ของโพธิราชกุมารนั้นแล้วตรัสว่า "ราชกุมารก็ในกาลนั้น ถ้าพระองค์กับภรรยาจักถึงความไม่ประมาท แม้ในวัยหนึ่งไซร้, บุตรหรือธิดาพึงเกิดขึ้นแม้ในวัยหนึ่ง ก็ถ้าบรรดาท่านทั้งสองแม้คนหนึ่งจักได้เป็นผู้ไม่ประมาทแล้วไซร้. บุตรหรือธิดาจักอาศัยผู้ไม่ประมาทนั้นเกิดขึ้น,"

**เล่ม ๖๑ หน้า ๒๔๖**

....พอรุ่งขึ้นๆ ปุโรหิตก็ไปยังต้นไทรนั้นแล้ว กล่าวขู่โดยทำนองนี้ จนครบ ๖ วัน. แต่ในวันที่ ๖ ได้จับกิ่งไทรพูดว่า ดูก่อนรุกขเทวดา เหลืออีกเพียงราตรีเดียวเท่านั้น ถ้าท่านไม่ยอมให้โอรส

ผู้ประเสริฐแก่พระราชาของเราไซร้ พรุ่งนี้เราจักให้สำเร็จโทษท่าน. (เพราะปุโรหิตนี้ไปขอลูกกับเทวดาไว้) รุกขเทวดาคำนึงดูรู้เหตุผลนั้นแน่นอนแล้ว คิดว่าเมื่อพราหมณ์ผู้นี้ไม่ได้บุตรคงจักทำลายวิมานของเราจนพินาศ เราควรให้บุตรแก่พราหมณ์ปุโรหิตนี้ด้วยอุบายอย่างใดหนอ ดังนี้แล้วจึงไปยังสำนักของท้าวจาตุมหาราช แจ้งเนื้อความนั้นให้ทราบ ท้าวจาตุมหาราชกล่าวปฏิเสธว่าพวกเราไม่สามารถจะให้บุตรแก่พราหมณ์ปุโรหิตนั้นได้ รุกขเทวดาจึงไปยังสำนักของยักขเสนาบดี ๒๘ ตน

แจ้งเรื่องให้ทราบ. แม้ยักขเสนาบดีเหล่านั้นก็กล่าวอย่างนั้นเหมือนกัน รุกขเทวดาจึงไปยังสำนักของท้าวสักกเทวราช กราบทูลให้ทรงทราบ ฝ่ายท้าวสักกเทวราช ทรงใคร่ครวญดูว่า พระราชาจักได้พระราชโอรส ผู้สมควรหรือหาไม่ ทอดพระเนตรเห็นเทพบุตร ๔ องค์ผู้มีบุญ (ควรเกิดในราชตระกูล).

**เล่ม ๖๐ หน้า ๔๒๙**

....ครั้งนั้นพระราชาตรัสกะพระนางสุเมธาว่า นางผู้เจริญ เชิญเธอปรารถนาพระโอรสเถิด. พระนางรับพระดำรัสว่า สาธุแล้ว ครั้นถึงดิถีที่ ๑๕ ทรงสมาทานอุโบสถ ประทับนั่งเหนือพระแท่นอันสมควร ทรงระลึกถึงศีลทั้งหลายอยู่ในพระตำหนักอันทรงสิริ. พระเทวีที่เหลือพากันประพฤติวัตรอย่างแพะอย่างโคต่างไปสู่พระอุทยาน. ด้วยเดชแห่งศีลของพระนางสุเมธา พิภพของท้าวสักกะหวั่นไหว. ท้าวสักกะทรงนึกว่านางสุเมธาปรารถนาพระโอรส เราต้องให้โอรสแก่เธอ แต่ว่าเราไม่อาจที่จะให้ตามมีตามได้ ต้องเลือกเฟ้นโอรสที่สมควรแก่เธอ เมื่อทรงเลือกเฟ้นก็ทรงเห็นเทพบุตรนฬการ. แท้จริงเทพบุตรนฬการนั้นเป็นสัตว์ถึงพร้อมด้วยบุญ...

**เล่ม ๕๒ หน้า ๒๕๕**

พระเถระนี้เอาปัจจัย ๔ มีจีวรเป็นต้น บูชาพระผู้มีพระภาคเจ้าปทุมุตตระ และภิกษุสงฆ์ประมาณหนึ่งแสน. ด้วยบุญกรรมนั้น ท่านท่องเที่ยวไปในเทวดาและมนุษย์ทั้งหลายในพุทธุปบาทกาลนี้ บังเกิดในตระกูลเศรษฐีในกรุงสาวัตถี ก็เมื่อจะเกิด มารดาบิดาไม่มีบุตร แม้จะทำการอ้อนวอนขอต่อเทวดาเป็นต้นก็ไม่ได้ จึงเข้าไปเฝ้าพระศาสดา แล้วกราบทูลอ้อนวอนว่า ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ

ถ้าข้าพระองค์ทั้งสองจักได้บุตรสักคนหนึ่งไซร้ จักถวายบุตรนั้นแก่พระองค์เพื่อต้องการให้เป็นทาส ดังนี้แล้วก็ไป. มีเทวบุตรตนหนึ่งจะหมดอายุ รู้ความประสงค์ของพระศาสดา ดำรงอยู่แล้ว ท้าวสักกเทวราชจึงรับสั่งว่า เธอจงบังเกิดในตระกูลโน้น จึงบังเกิดในตระกูลเศรษฐีนั้น พวกญาติตั้งชื่อ ภัททะ.

**เล่ม ๓๑ หน้า ๔๗๖**

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เปรียบเหมือนมหาปฐพีนี้มีน้ำเป็นอันเดียวกัน (แผ่นดินทั้งหมดนี้กลายเป็นน้ำหมด) บุรุษโยนแอกซึ่งมีช่องเดียวลงไปในมหาปฐพีนั้น ลมทิศบูรพา (ตะวันออก) พัดเอาแอกนั้นไปทางทิศประจิม (ตะวันตก) ลมทิศประจิมพัดเอาไปทางทิศบูรพา ลมทิศอุดร (เหนือ) พัดเอาไปทางทิศทักษิณ (ใต้) ลมทิศทักษิณ พัดเอาไปทางทิศอุดร เต่าตาบอดมีอยู่ในมหาปฐพีนั้น ต่อล่วงร้อยปีๆ มันจะโผล่ขึ้นคราวหนึ่งๆ เธอทั้งหลายจะสำคัญความข้อนั้นเป็นไฉน เต่าตาบอดนั้นต่อล่วงร้อยๆ ปี มันจะโผล่ขึ้นคราวหนึ่งๆ จะสอดคอให้เข้าไปในแอกซึ่งมีช่องเดียวโน้นได้บ้างหรือหนอ

ภิกษุทั้งหลายกราบทูลว่า ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ข้อที่เต่าตาบอด ต่อล่วงร้อยปีๆ มันจะโผล่ขึ้นคราวหนึ่งๆ จะสอดคอเข้าไปในแอกซึ่งมีช่องเดียวโน้น เป็นของยาก.

พระพุทธเจ้าตรัสว่า ฉันนั้น ภิกษุทั้งหลาย การได้ความเป็นมนุษย์ เป็นของยาก...

**เล่ม ๑ หน้า ๗๑๖**

ถามว่า ก็การตั้งครรภ์ย่อมมีได้แม้โดยประการอย่างอื่นหรือ ?

แก้ว่า ย่อมมีได้. (เพราะเหตุ ๗ อย่าง คือ) เพราะการเคล้าคลึงกาย ๑ เพราะการจับผ้า (นุ่งห่ม) ๑ เพราะการดื่มน้ำอสุจิ ๑ เพราะการลูบคลำสะดือ (ของสตรี) ๑ เพราะการจ้องดู (รูป)๑ เพราะเสียง ๑ เพราะกลิ่น ๑.

<u>ส่วนการตั้งครรภ์ตามปกติของมนุษย์เป็นไปตามนี้ คือ</u>

มารดาบิดาอยู่ร่วมกัน ๑ มารดามีระดู ๑ สัตว์ผู้เกิดในครรภ์ปรากฏ ๑, เพราะความประชุมพร้อมแห่งปัจจัย ๓ ประการอย่างนี้ ความก้าวลงแห่งสัตว์ผู้เกิดในครรภ์ จึงมีได้.

**เล่ม ๖๖ หน้า ๔๓๒**

จริงอยู่ครรภ์ย่อมแพ้ (แท้ง) ด้วยเหตุ ๓ ประการ คือ ด้วยลม ๑ ด้วยสัตว์ทั้งหลาย ๑ ด้วยกรรม ๑. ในเหตุ ๓ ประการนั้น เมื่อแพ้ด้วยลมก็ให้ยาเย็นเพื่อแก้ลม. เมื่อแพ้ด้วยสัตว์ก็ทำการต่อต้านสัตว์ทั้งหลาย. แต่เมื่อแพ้ด้วยกรรมแม้พระพุทธเจ้าทั้งหลายก็ไม่สามารถป้องกันได้

# วิธีแก้ไขของผู้ที่เคยทำแท้ง

สำหรับหญิงบางคนที่มีปัญหาในครอบครัว - หน้าที่การงาน - หรือความเจ็บป่วยที่ไม่ทราบสาเหตุ มีความยุ่งยากในชีวิตอยู่ในเรื่องนี้ ส่วนหนึ่งอาจมีสาเหตุมาจากนายเวรที่เกิดจากการทำแท้งของตัวเอง หรือจากการที่ตัวเองได้เกี่ยวข้องกับการทำแท้งมาก็ได้ ให้แก้ไขตามนี้

๑. อุทิศบุญให้แก่เด็กที่ตายเพราะการทำแท้งโดยตรง (และอุทิศบุญให้แก่เด็กที่แม่แท้ง

โดยไม่ได้ตั้งใจด้วย) พร้อมกับขอโทษและสารภาพความผิดนั้นด้วยความจริงใจอย่างที่สุด คำอธิษฐานคือ **“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้า ให้ลูกที่ข้าได้ทำแท้งไป”** มากๆ บ่อยๆ

๒. อุทิศบุญให้แก่ชาวทิพย์ที่ไม่พอใจในการกระทำที่เป็นบาปนี้ และขอโทษต่อพวกเขาด้วย ชาวทิพย์ที่ว่านี้ คือ

๒.๑ ญาติทิพย์ของเด็กที่จะมาเกิด

๒.๒ ญาติทิพย์ของผู้ที่ทำแท้งนั้น

๒.๓ ชาวทิพย์ที่รักษาพระศาสนาที่เห็นเราปฏิญาณตนต่อพุทธ ธรรม สงฆ์ แต่เราก็ได้ทำผิดต่อคำสอนของพระพุทธเจ้า

คำอธิษฐานคือ **“ขออำนาจพุทธ - ธรรม - สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้....”** มากๆ บ่อยๆ

๓. พ่อของเด็กที่ได้ทำแท้งไป(ผู้ที่แต่งงานแล้ว) ถ้ายังไม่ทราบเรื่องก็ต้องแจ้งให้ทราบ และขอโทษต่อพ่อของเด็กนั้นด้วย

๔. ผู้ทำแท้งจากการตั้งครรภ์โดยไม่ถูกต้อง (ผู้ที่ยังไม่แต่งงาน) ต้องแจ้งเรื่องให้พ่อ-แม่ทราบและขอขมาท่านด้วย เพราะถ้าไม่สารภาพตามความเป็นจริงแล้ว การทำการแก้ไขเพื่อผ่อนโทษหนักให้เป็นเบาจะเป็นไปไม่ได้เลย

๕. ห้ามทำบาปกรรมแบบนี้อีกเด็ดขาด ใครเคยทำแล้วก็อย่าทำอีก ใครยังไม่เคยทำก็อย่าไปทำ ข้อนี้รวมไปถึงผู้ที่เคยมีส่วนพาคนอื่นไปทำแท้งด้วย

**นรกสำหรับหญิงทำแท้ง เล่ม ๖๒ หน้า ๑๗๘ พวกหญิงผู้รีดลูกย่อมก้าวล่วงลำธารนรกอันคมแข็ง ที่ก้าวล่วงได้แสนยาก ดุจคมมีดโกน แล้วตกไปสู่แม่น้ำเวตรณีที่ไปได้ยาก ต้นงิ้วทั้งหลายล้วนแต่เป็นเหล็กมีหนาม ๑๖ องคุลี มีกิ่งห้อยย้อยปกคลุมแม่น้ำเวตรณีที่ไปได้ยากทั้ง ๒ ฟาก สัตว์นรกเหล่านั้น มีตัวสูงโยชน์หนึ่ง ถูกไฟที่เกิดเองแผดเผา มีเปลวรุ่งเรืองยืนอยู่ ดุจกองไฟตั้งอยู่ที่ไกล ฉะนั้น.**

## ๕. การเปิดบุญไว้ให้ชาวทิพย์เบิกเอาเอง

ให้มนุษย์อธิษฐานเปิดบุญไว้อย่างน้อยวันละ ๒ ครั้ง เช้า–เย็น ดังนี้

**"ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้แก่ผู้ต้องการตลอดไป"**

ส่วนชาวโลกทิพย์ที่อธิษฐานเอาบุญไม่เป็น เราต้องอธิษฐานจ่ายบุญให้

## ประกาศให้ชาวโลกทิพย์ทั้งหลายทราบวิธีเบิกบุญเองได้

๑. สำหรับชาวโลกทิพย์ที่อยู่ในโลกมนุษย์และเคยรับบุญจากมนุษย์มาก่อนแล้ว แต่ยังไม่ได้เสวยผลบุญนั้น พึงทราบว่าบุญของชาวโลกทิพย์กลุ่มนี้มีอยู่แล้วในสวรรค์ ฉะนั้น ให้ชาวโลกทิพย์กลุ่มนี้ อธิษฐาน ดังนี้

**“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้มาถึงข้า จงบันดาลข้าให้รับบุญได้”**

ให้ชาวโลกทิพย์ตั้งใจคิดหลายๆ รอบ ให้ต่อเนื่อง

๒. สำหรับชาวโลกทิพย์ที่ไม่มีบุญมากและไม่เคยรับบุญเพิ่มให้อธิษฐาน ดังนี้

**“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญญาติข้า ให้เป็นของข้า”**

ให้ชาวโลกทิพย์ตั้งใจคิดหลายๆ รอบ ให้ต่อเนื่อง

๓. เมื่อมีมนต์ร้ายเข้าทำลายชาวโลกทิพย์และญาติ ให้ตั้งใจอธิษฐานมลายมนต์ร้ายนั้น ดังนี้

**“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลมนต์ที่มีผู้เสกเพื่อทำลายข้าและญาติให้มลายไป”**
เมื่อมีมนต์ร้ายเข้าทำลายให้ตั้งใจคิดหลายๆ รอบให้ต่อเนื่องจนมนต์ร้ายนั้นหมดอานุภาพไปก็คือตนเองและญาติสบายขึ้นนั่นแหละเป็นเครื่องสังเกต

เมื่อได้อุทิศบุญให้ชาวโลกทิพย์ดังกล่าวมาแล้วนั้น ให้มนุษย์คิดหรือพูดบอกงานแก่ชาวโลกทิพย์ทุกวัน ให้ทำงานที่เหมาะสมแก่ชาวโลกทิพย์นั้นๆ เช่น รักษาอาการป่วยต่างๆ ให้หาย ดูแลรักษาสมบัติ ดูแลรักษามนุษย์และสัตว์เลี้ยงทุกประเภท ช่วยทำกิจกรรมการงานต่างๆ ทั้งอุตสาหกรรม-เกษตรกรรม-ธุรกิจพาณิชย์-การศึกษาทุกระดับ-ข้าราชการและพนักงานเอกชนและงานอื่นใดก็ตามที่มนุษย์ทำอยู่และเป็นงานสุจริตถูกต้องตามศีลธรรม ให้บอกกล่าวแก่ชาวโลกทิพย์ได้ ชาวโลกทิพย์ที่เขาถนัดงานใดๆ เขาก็จะทำงานนั้นๆ ตามที่ชาวโลกทิพย์เขาถนัด (ชาวโลกทิพย์ที่ทำงานอย่างนี้ มีอยู่จริง ถ้าใครคิดหรือพูดว่าชาวโลกทิพย์เขาไม่มี ชาวโลกทิพย์บางกลุ่มจะหนีจากกลุ่มมนุษย์กลุ่มนั้น จะอยู่เฉพาะชาวโลกทิพย์ที่จำเป็นต้องอยู่และช่วยอะไรไม่ได้ ความเดือดร้อนต่างๆ ก็จะเกิดขึ้นกับมนุษย์ ฉะนั้นมนุษย์ควรระวัง

*หมายเหตุ* การขอให้เทวดาช่วยเหลือ อย่าขอให้เทวดาทำในสิ่งที่ผิดศีลผิดธรรม เช่น ขอให้บอกหวย เป็นต้น เพราะเทวดาจะถูกลงโทษ

## คำเตือนสำหรับชาวโลกทิพย์

๑. ก่อนจะยินดีรับบุญ เมื่อมีผู้อุทิศให้ ให้ตรวจดูก่อนว่าผู้อุทิศบุญเขาทำบุญด้วยอะไร? ถ้าเขาทำบุญด้วยสิ่งของที่ผิด เช่น เงิน-ทอง-เสื้อผ้า-อุปกรณ์ก่อสร้าง-ข้าวสาร-อาหารดิบ-ตั๋วแลกเงิน-เช็คของขวัญ-รถ-โทรศัพท์-คอมพิวเตอร์-โทรทัศน์-ซาวด์เบ้าท์-สัตว์มีชีวิตทุกประเภท เป็นต้น นำเข้าถวายพระ **อย่ายินดีในบุญที่เขากระทำเด็ดขาด**

๒. แม้ผู้ที่จะอุทิศบุญให้ ทำบุญด้วยสิ่งของที่ถูกก็ตาม ให้ตรวจดูอีกว่าพระที่รับสิ่งของนั้น มีพฤติกรรมสกปรก (ทุศีล) หรือมีพฤติกรรมสะอาด ถ้าพระมีพฤติกรรมที่สกปรก ก็**อย่ายินดีในบุญนั้นเด็ดขาด**

ชาวมนุษย์เขาอยากทำ ก็ให้เขาทำ แต่ชาวโลกทิพย์อย่าไปยินดีกับเขาเด็ดขาด

**เราต้องคอยอบรมญาติ**
**และเทพรักษาเรา**
**อย่ายินดีรับบุญเหล่านี้**

# การสวดมนต์

บทสวดมนต์แต่ละบทมีอำนาจขับไล่และเบียดเบียนพวกวิญญาณชั้นต่ำในโลกทิพย์ให้ได้รับความเดือดร้อน ถ้าหยุดสวดไปได้เลยยิ่งดี เพราะจะได้ไม่ทำความเดือดร้อนให้แก่พวกภูตผีปีศาจต่อไปอีก เพราะเขาเหล่านั้นก็ใช่ใครอื่น แต่เป็นญาติเป็นพี่เป็นน้องกันกับเรานี่เอง แต่... แม้จะเป็นพี่น้องกันก็ตาม หากก่อกวนเขาอยู่บ่อย ๆ เขาก็กลายเป็นนายเวรขึ้นมาได้ ฉะนั้น ก็ไม่ต้องสวดมนต์เมื่อยังใช้ไม่เป็น ก็เพียงแค่

กราบ...**พระพุทธ** แล้วก็คิดอุทิศว่า "บุญนี้ให้แก่เหล่าเทพที่ดูแลรักษาข้า รักษาบ้านข้า"

กราบ...**พระธรรม** "บุญนี้ให้เหล่านายเวรข้าที่เดินทางมาถึงและที่กำลังเล่นงานข้าอยู่"

กราบ...**พระสงฆ์** "บุญนี้ให้ถึงแก่เหล่าเปรต ผี ปีศาจ ผีสัตว์เดรัจฉานที่มีอยู่ในบริเวณบ้านเรือนของข้า"

หรือหากต้องการอุทิศไปให้ใครก็คิดเอาได้เลย เมื่อได้กราบอย่างนี้แล้วต่อไปแทนที่จะสวดมนต์ก็ให้คิดอธิษฐานเบิกบุญมาจ่าย จ่ายแล้วจ่ายเล่า รอบแล้วรอบเล่าอยู่อย่างนั้น จนกว่าจะถึงเวลาพักผ่อนหลับนอนจึงหยุด ถ้าทำให้ได้อย่างนี้ความสุขสบายจะเกิดกับครอบครัวนั้นๆ แน่นอน ทุกวันนี้กลายเป็นว่าไปวัดไหนๆ ก็สอนให้สวดมนต์ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น เพราะครูบาอาจารย์เหล่านั้นไม่ได้เห็นว่าอานุภาพการสวดมนต์มันเป็นอันตรายแก่ผู้ที่เขาอยู่ในภพภูมิต่ำๆ หรือถ้าเห็นก็ไม่อยากนำมาพูด เพราะจะทำให้ต้องได้พูดมาก อธิบายมาก เดี๋ยวคนนี้ก็ว่าสวดแล้วดีต่างๆ นานา ท่านขี้เกียจพูดก็เลยเงียบเฉยไปเลย... อย่างนี้ก็มี

แต่ถ้าหากผู้ใดที่ยังไงก็จะต้องสวดให้ได้ ก่อนจะสวดก็ให้ตั้งจิตคิดประกาศบอกเขาก่อนว่า “ภูตผีปีศาจชั้นต่ำทั้งหลาย บัดนี้เราจะสวดมนต์ หากใครไม่ชอบหรือฟังแล้วทรมาน ก็ให้หลีกหนีไปที่อื่นจนกว่าเราจะสวดมนต์เสร็จแล้วจึงกลับมาเถิด”

ดังนี้ แต่ให้รู้ไว้ว่ายังมีผู้ที่เขาเดือดร้อนอยู่

## การภาวนา

ผู้ที่จะทำการภาวนานั้นจะต้องเป็นผู้ที่มีศีลมั่นคงและตัดกังวล* ได้ก่อนจึงทำการภาวนา เพราะหากศีลยังไม่ดี... กังวลก็ยังไม่ตัด จะทำให้เป็นบ้าได้ และบุญที่เกิดจากการภาวนาของผู้นั้นเมื่ออุทิศออกไปให้เขา (ผู้อยู่ในโลกทิพย์) จะเกิดเป็นอันตรายกับเขาได้ อย่างเช่น ผู้ทำการภาวนาอุทิศบุญภาวนาไปให้เขาตรง ๆ เมื่อเขารับเอาไว้แล้วเมื่อเขาอธิษฐานใช้บุญนั้น แทนที่บุญนั้นจะเป็นตามที่เขาปรารถนา บุญนั้นก็จะเผาไหม้เขาให้มอดไหม้...ฟุ้ง...ไปเลย อย่างเช่น หากเขารับบุญภาวนาไว้แล้ว เมื่อเขาจะเอาใช้เป็นปัญญาหรือเป็นฤทธิ์ของเขา พอเขาอธิษฐานจะใช้เท่านั้นไฟก็จะเผาไหม้เขาให้มอดไหม้ฟุ้งไปเลย...หมด (ตาย) แล้วสักพักเขาก็เกิดขึ้นใหม่อีก (เพราะบุญยังมีมากอยู่) แล้วทีนี้หากผู้ภาวนาแปรสภาพบุญให้เป็นสิ่งของก่อน แล้วจึงจะส่งไปให้เขา บุญนั้น

ก็จะแปรสภาพเป็นสิ่งนั้นๆ อย่างสวยสดงดงาม เช่น แปรเป็นวิมาน แปรเป็นอาหาร เป็นต้น แล้วพอเขาเข้าไปอยู่ในวิมานหรือหยิบอาหารมากินเท่านั้น สักพักวิมานหรืออาหารนั้นก็จะเกิดเป็นไฟฟู่ขึ้น ลุกไหม้เขาให้มอดไหม้ไปเป็นเช่นนี้ๆ จริงๆ นะ จริงๆ

ฉะนั้น ผู้จะภาวนาหรือผู้จะอุทิศบุญภาวนาให้แก่เขา (ผู้อยู่ในโลกทิพย์) ให้พยายามรักษาศีลให้มั่นคง และให้พยายามตัดกังวลออกให้หมด จึงทำการภาวนา ถ้าไม่เช่นนั้นก็จะเป็นอันตรายแก่ตน และแก่ญาติได้

แล้วทีนี้เมื่อศีลดีแล้ว กังวลก็ตัดได้แล้ว ก่อนจะทำการภาวนาก็ให้อธิษฐานเปิดการจ่ายบุญก่อน แต่บุญที่เกิดจากการภาวนานี้ ผู้ที่อยู่ในภพภูมิต่ำๆ เช่น ผี - ปีศาจ - เปรต - ผีเชื้อโรค รับได้ยาก

* กังวล (ปลิโพธ) ๑๐ อย่าง คือ

๑. ความกังวลเกี่ยวกับอาวาส (ที่อยู่อาศัย)

๒. ความกังวลเกี่ยวกับตระกูล (ที่เขาอุปัฏฐากหรืออุปถัมภ์)

๓. ความกังวลเกี่ยวกับลาภ (ปัจจัยสี่)

๔. ความกังวลเกี่ยวกับคณะ (พวกพ้องหมู่เพื่อน)

๕. ความกังวลเกี่ยวกับการงาน (งานที่ทำและการก่อสร้าง)

๖. ความกังวลเกี่ยวกับอัทธานะ (การเดินทางไกล)

๗. ความกังวลเกี่ยวกับญาติ

๘. ความกังวลเกี่ยวกับการเจ็บไข้

๙. ความกังวลเกี่ยวกับคัณฐะ (คือการศึกษาเล่าเรียนต่างๆ)

๑๐. ความกังวลเกี่ยวกับอิทธิฤทธิ์

## การอุทิศบุญจากการภาวนา

**ก่อนนั่งสมาธิหรือเดินจงกรม** ให้อธิษฐานจิตโดยคิดว่า **"ขอบุญที่เกิดจากการนั่งสมาธิหรือเดินจงกรมนี้ จงถึงแก่เทวดารักษาข้า, นายเวรที่มาถึงข้าและที่เบียดเบียนอยู่ภายใน-ภายนอกร่างกายข้า, ภูต, ผี, ปีศาจ, เปรต, ปอบ, นาค, ครุฑ, คนธรรพ์, กุมภัณฑ์, ยักษ์, อสูร, เงือก, กินรา, เทวดา, มาร, พรหมที่สถิตอยู่ ณ บริเวณนี้ ถ้าบุญเกิดขึ้นเมื่อใดในขณะที่ข้ากำลังภาวนาอยู่นี้ ขอให้ท่านอธิษฐานเอาบุญจากข้าได้เลย และอย่าได้ขัดขวางการปฏิบัติภาวนาของข้าตลอดไป"**

จากนั้นก็ให้มีสติจดจ่ออยู่กับบทภาวนาของตัวเองต่อไปตามปกติ

*หมายเหตุ* บุญที่เกิดจากการภาวนาเป็นของละเอียดและมีกำลังมาก พวก ผี, ปีศาจ, หรือผีเชื้อโรค ซึ่งอยู่ในภพภูมิต่ำจะรับได้ยาก

ฉะนั้น หากเราต้องการโอนบุญที่เกิดจากการภาวนาให้เขารับได้อย่างสะดวก เราต้องอธิษฐานแปรสภาพบุญให้เป็นสิ่งที่เหมาะสมกับเขาเหล่านั้นเสียก่อน เพื่อช่วยให้เขารับบุญได้ง่ายขึ้น โดยก่อนที่จะภาวนาให้คิดในใจไว้ก่อนว่า

**"ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญที่เกิดจากการภาวนาของข้าครั้งนี้ จงแปรสภาพเป็นสิ่งต่าง ๆ ตามแต่อมนุษย์แต่ละดวงใจที่มาเกี่ยวข้องกับข้าอยู่ในเวลานี้ต้องการ และขอให้บุญที่แปรสภาพแล้วนั้นจงเป็นของอมนุษย์แต่ละดวงใจเหล่านั้น ตามที่เขาปรารถนาด้วยเถิด"**

# ๖. แก้อาการป่วยสังคมโลก

มีคนถามข้าพเจ้ามามากมายว่า "ทำไมสังคมจึงมีแต่ความเดือดร้อน–ยุ่งเหยิงหลายประการต่าง ๆ นานา สารพัดรูปแบบ" ในคำถามนี้ข้าพเจ้าขอตอบรวบยอดทั้งหมดแบบรวบยอดคำตอบ ความเดือดร้อนมากหรือน้อยก็ตาม เป็นผลมาจาก **"บาป"** ที่เคยทำไว้หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า **"นายเวร"** เมื่อนายเวรเข้าถึงก็มีแต่ความเดือดร้อน นับตั้งแต่นิดหน่อยไปจนถึงมากมายมหาศาล

ความเสียหายทั้งหมดนี้เป็นผลมาจาก **"นายเวร"** ทั้งหมด วิธีแก้ไขอันดับแรกคือ ให้ตั้งความคิดอธิษฐานว่า **"ขออำนาจ พุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้า ให้ญาติ ให้เทวดารักษา ให้นายเวร ให้เชื้อโรคของข้า"**

ให้อธิษฐานแบบนี้วันละร้อยหรือพันหรือหมื่นรอบ เมื่ออธิษฐานเช่นนี้ อำนาจพระรัตนตรัยก็จะบันดาลบุญไปสู่มิติทิพย์ตามที่เราขอให้

บันดาลไป การอธิษฐานที่ว่านี้ ทำได้ทุกเวลา ทุกอิริยาบถ เมื่อญาติทิพย์ได้บุญ เมื่อเทวดาที่รักษาได้บุญ ก็จะรักษาเราบันดาลสิ่งที่ดี ๆ ให้เกิดกับเรา และเมื่อนายเวรได้บุญก็จะเลิกจองเวรเรา บางกลุ่มก็จะหันกลับมาช่วยเรา บางกลุ่มก็จะหลีกหนีจากเราไปเลย เมื่อเชื้อโรคได้บุญ พวกที่เป็นผีเชื้อโรคก็จะเปลี่ยนแปลงดีขึ้น ก็จะไม่อยากเกิดในคน ไม่อยากกินเลือดกินเนื้อคน จิตของมันก็จะไปเกิดในที่ที่สบายขึ้น บางกลุ่มก็กลับมารักษาเรา บางกลุ่มก็ไปสู่ภพที่ดีหนีไปเลย

นายเวรที่ได้บุญ ถ้าไม่ยอมให้อภัย กรมการปกครองของสวรรค์ กรมการยุติธรรมในสวรรค์ กรมบังคับคดีในสวรรค์และยมโลกย่อมจัดการกับนายเวรที่รับบุญแล้วแต่ไม่ยอมให้อภัยตามหลักของความถูกต้อง

ทีนี้ฝ่ายญาติและเทวดาที่รักษา หรือว่าอมนุษย์ทั้งหลายผู้ที่สถิตในที่ต่าง ๆ เช่น ที่ดิน-จอมปลวก-ต้นหญ้า-ต้นไม้-ภูเขา-ห้วย-หนอง-

คลอง-บึงต่างๆ ที่มีน้ำ แม้แต่สถิตในทะเลมหาสมุทร รวมถึงพวกสถิตไอน้ำ-กลุ่มเมฆและอากาศ รวมทั้งพวกที่สถิตดวงดาวต่างๆ ในอวกาศ

พวกที่ขอรับบุญจากคนแล้วช่วยคนทำงานทุกระดับชั้น กลุ่มสูงศักดิ์ลงมาก็จะช่วยปกปักรักษาคณะมนตรีมหาอำมาตย์ กลุ่มต่ำศักดิ์ลงมาอีกก็จะช่วยปกปักรักษาผู้ดูแลเขตแคว้นตามเมืองเล็กเมืองน้อยต่างๆ รวมไปถึงคนดูแลเขตหมู่บ้าน-ชานเมือง ก็จะมีอมนุษย์กลุ่มที่คอยดูแลปกปักรักษาอยู่ รวมไปถึงสัตว์เลี้ยงต่างๆ ด้วย เช่น ช้าง-ม้า-วัว-ควาย-หมู-หมา-เป็ด-ไก่ สัตว์เล็กสัตว์น้อยทั้งหลาย แม้แต่แมลงต่างๆ ก็มีผู้รักษา มันมีผู้อภิบาลรักษาดูแลมันเหมือนกัน ฉะนั้น วิธีส่งเสริม-บูชา-สงเคราะห์-อนุเคราะห์ อุปถัมภ์ค้ำจุน จะต้องเป็นวิธีที่ช่วยเหลือให้สบายขึ้น ไม่ใช่วิธีกดบีบให้ทุกข์ทรมาน ถ้านายเวรเขาไม่ทำการหนักโดยไม่ลดละ ถ้านายเวรเขาทำการหนักนั้นก็ค่อยว่ากันอีกอย่าง

วิธีส่งเสริม-บูชาที่ว่านี้จะบอกวิธีรวบยอดง่ายๆ "ข้าพเจ้าได้พิสูจน์มาแล้วเป็นเวลา ๒๐ ปี ได้ผลดีเป็นที่น่าพอใจ ตอนแรกข้าพเจ้าก็ทำอยู่คนเดียว หลายปีเหตุการณ์ก็เปลี่ยนแปลงจากหนักเป็นเบาได้หลายอย่าง" จึงลองบอกให้ผู้อื่นทำดู เขาก็ได้ผลเป็นที่พอใจหลายคน จึงได้แนะนำผู้อื่นกว้างขวางออกไป จนข้าพเจ้าได้รับรู้ปัญหาที่เกิดขึ้นหลายสิ่งหลายอย่าง รวมทั้งได้เห็นเปรต-ผี-เทวดาหลายกลุ่ม-หลายประเภท-หลายลักษณะ-หลายอาการที่เกิดขึ้น แสดงให้ข้าพเจ้าได้เห็น ข้าพเจ้าได้เห็นทั้งพวกศักดิ์ใหญ่-ศักดิ์น้อย-รวมทั้งพวกที่ไม่มีศักดิ์ศรี และก็รับทราบว่าผู้ที่ไม่ได้มาแสดงให้เห็นจะต้องมีอยู่อีกมากมายคณานับไม่ไหว แม้คิดเฉพาะผู้อยู่ใกล้มนุษย์นี้ ก็คงจะมากคณานับไม่หวาดไหว จึงอยากให้ทุกคน**ขอแต่ได้ทำความดี** ยกตัวอย่าง เช่น ได้ให้ทานแม้เพียงเล็กน้อยก็ตาม **ให้คิดอุทิศบุญทันที** เมื่อได้ให้สิ่งของนั้นแก่สัตว์ใดหรือให้แก่คนใดก็ตาม

ให้คิดทันทีว่า **บุญนี้ให้ญาติ ให้เทวดาที่รักษา ให้นายเวร ให้เชื้อโรคของข้า** ถ้าจะให้ผู้อื่น ให้เปลี่ยนคำลงท้ายตรงคำว่า "ข้า" เป็นผู้นั้นๆ ได้เลย แม้แต่การเสียภาษีอากรบำรุงท้องที่ ก็ให้คิดอุทิศแบบเดียวกันได้ทันที ยิ่งแล้วถ้าได้ถวายของแด่สงฆ์จงคิดอุทิศทันทีในขณะที่ถวาย คิดหลายๆ รอบ ก่อนถวายก็คิด-กำลังถวายก็คิด-ถวายเสร็จแล้วก็คิด ความคิดให้ต่อเนื่องกันนับตั้งแต่ยกของเข้าถวายจนถวายเสร็จ คิดให้มันได้ประมาณ ๒๐ รอบ ในการคิดอุทิศรับรองไม่พลาดแน่ ข้อสำคัญในเวลานั้น **"ห้ามพูด"** ให้คิดอุทิศบุญดังว่านี้ในการให้หรือถวายสิ่งของ

อีกอันหนึ่ง ถ้าบ้าน-รถ-ที่ดิน-หรือสถานที่ใดๆ รวมถึงทรัพย์สมบัติทุกอย่างของเราได้ถูกเจิมไว้ด้วยอาคม-เสกเป่าด้วยเวทมนตร์ต่างๆ แม้จะใช้อำนาจของพระรัตนตรัยเสกเอาไว้ก็ตาม จงมลายมนต์นั้นออกก่อนเพื่อญาติทิพย์จะได้เป็นอิสระแล้วรับบุญที่เราให้ได้อย่างสบาย ถ้าเขาอยู่ไกลก็ให้ชวนกลับบ้าน เพื่อจะได้อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข

วิธีมลายมนต์ คือ **ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์จงบันดาลมนต์ที่ผูกมัดที่สกัดกั้นให้มลายไป** ตั้งใจคิดหลายๆ รอบให้ต่อเนื่องและแก้ด้าย-ผ้ายันต์-เหรียญ หรือวัตถุใดๆ ที่ปลุกเสกทุกๆ อย่าง เอาออกไปให้พ้น แล้วชักชวนญาติทิพย์ทั้งหลายของเราเข้าบ้านด้วยการคิดดังนี้

**ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบ้านรถ ที่ดิน ป่าไม้ ต้นไม้ หรือทรัพย์สมบัติทุกอย่างที่เรามีกรรมสิทธิ์ ให้เป็นที่อยู่ให้สบายแก่ญาติทิพย์และเทวดาที่รักษาให้เข้ามาสถิตได้** เมื่อเขาอยู่ในบ้านหรือที่ใดๆ ที่เกี่ยวกับเรา ก็ให้อุทิศบุญแก่เขาตามที่บอกนี้เขาสบายขึ้น เขาช่วยเราแน่ นี้เป็นการดำรงชีวิตและเป็นการเกี่ยวข้องกันที่ถูกต้องของพวกโลกทิพย์กับมนุษย์

การอธิษฐานถึงอำนาจ พุทธ ธรรม สงฆ์ เรียกว่า **"พึ่ง"** การอุทิศบุญเพื่อญาติและเทวดาที่รักษา เรียกว่า **"บูชา"** ถ้าเทวดาหรือญาติ มีศักดิ์น้อยเสมอเรานั้น เรียกว่า **"สงเคราะห์"** ถ้าเทวดา

รักษาหรือญาติมีศักดิ์ต่ำกว่าเรียกว่า **“อนุเคราะห์”** และการอุทิศบุญให้นายเวรและเชื้อโรคนี้ เป็นการใช้หนี้ที่เราเคยทำไว้ก่อนที่นายเวรและเชื้อโรคเขาจะมาทำเรา และเมื่อนอนหลับได้ฝันเห็นผู้ใดให้อุทิศบุญให้ผู้นั้น ฝันเห็นสัตว์ใด ให้อุทิศบุญให้สัตว์นั้น ฝันเห็นวัตถุสิ่งของใด ให้อุทิศบุญให้ผู้เนรมิตวัตถุสิ่งของให้เห็นนั้น

รวมทั้งหมดนี้เป็นการพึ่ง-บูชา-สงเคราะห์-อนุเคราะห์-ใช้หนี้-ครบเรียบร้อยแล้ว การดำรงชีวิตให้ทำตามนี้ แล้วทุกท่านจะปลอดภัย

*หมายเหตุ :*

- นายเวรมีตั้งแต่ เชื้อโรค-สัตว์เล็กน้อย-ผีแมลง-ผีสัตว์ใหญ่-เปรต-ปีศาจ-เทวดา-ยักษ์-คนธรรพ์-กุมภัณฑ์-นาค-ครุฑ-อสูร-มาร-พรหม-เงือก-กินรา ฯลฯ แม้แต่ในอสัญญีพรหมก็มีนายเวรเรา
- ญาติ ก็มีทุกภูมิเหมือนกันกับนายเวรนี้

- ถ้าอุทิศบุญให้ฝ่ายญาติ เมื่อเห็นนายเวรขยับตัว ฝ่ายญาติของเราก็เริ่มขยับตัวเหมือนกัน ถ้านายเวรได้บุญแล้วกลับมาเป็นพวก เราก็จะสบายขึ้น ญาติทิพย์ของเราก็จะมีพวกพ้องมากขึ้น ภัยพิบัติอันเกิดแต่แรงบันดาลก็จะหมดไป

- การอุทิศบุญแบบนี้ การอธิษฐานแบบนี้ กำไรบุญจะเกิดขึ้นมากมาย เพราะเป็นการทำบุญด้วยบุญ

- ถ้าเป็นคนในศาสนาอื่น พึงใช้อำนาจของศาสดาตนบันดาลบุญอุทิศแบบเดียวกัน บุญจะสำเร็จได้เหมือนกัน เช่น คนในศาสนาคริสต์ให้อธิษฐานว่า "ขออำนาจพระบิดาและพระเยซูจงบันดาลบุญข้าให้......" แบบเดียวกัน คนอิสลาม-คนฮินดู และทุกศาสนา พึงทำตามแบบเดียวกันนี้ได้ผลแน่นอน

- ให้ทำตามที่บอกนี้ โดยไม่ต้องมาพบกับข้าพเจ้าให้ลำบาก และอย่าพึ่งติดต่อกับข้าพเจ้าโดยประการใดๆ ทำตามที่บอกนี้ให้มากๆ ก่อน

# ๗. ขออภัยต่อชาวโลก ในความโง่ของตน

ข้าพเจ้าและคณะขออภัยในความผิดต่อท่านทั้งหลายทั้งพระ-เณร-ชี-โยม-เปรต-ผี-ปีศาจ-เทวดา ฯลฯ ทั้งชาวมนุษย์และชาวทิพย์ทั้งหลาย

เมื่อก่อนนี้ข้าฯ คำนวณแต่ฝ่ายบุญ-ฝ่ายวิมานเทพของท่านทั้งหลายผู้สร้างบุญในการถวายของกับพระภิกษุ และข้าฯ ได้เห็นผลบุญของท่านทั้งหลายปรากฏอย่างมากมาย

เมื่อก่อนไม่รู้ จึงได้รับสิ่งรับของของท่านทั้งหลาย เช่น เงิน-ทอง-เสื้อผ้า-เครื่องมือในการก่อสร้าง-อาหารทั้งหลายที่ผิดเวลาและผิดพระวินัยด้วย แต่เมื่อไม่กี่เดือนมานี้ ประมาณก่อนเข้าพรรษา ปี ๒๕๔๙ ข้าฯ ได้เห็น เปรต-ผี-ปีศาจที่ต่ำต้อยมาก และบางกลุ่มถึงขั้นที่เคยมีวิมานฟ้าก็ตาม แต่ปัจจุบันนี้ปรากฏว่าวิมานฟ้านั้นได้หายไปหมด ตัวเขาก็ปรากฏเป็นเพียงฝุ่นละออง

ลอยมาและร้องบอกข้าฯ ว่า ***"ช่วยด้วย ๆ"*** และอื่นๆ อีกมากมาย ซึ่งก็คงไม่บรรยายไปมาก และข้าฯ ได้ถามเขาว่า *"เป็นเพราะอะไร?"* เขาบอกว่า *"ไม่รู้เหมือนกัน แต่ก่อนหน้านี้ญาติได้ใส่บาตรด้วยอาหาร-ขนม-นม-ของกินต่าง ๆ ในตอนนั้นแล้วได้อุทิศบุญให้ พวกข้าฯ ก็ได้บุญมากและคิดว่าจะได้มากยิ่ง ๆ ขึ้นไปอีก จึงไปรอรับอีก*

*ในระยะนั้น ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๔๑-๒๕๔๒ ก็ได้ไปรอรับอีก ซึ่งญาติได้นำเงินเข้าถวายพระที่เขาเคยไปถวายข้าวปลาอาหารแล้วอุทิศบุญให้พวกข้าฯ ซึ่งก็เป็นองค์เดียวกันนั่นแหละ* ***เมื่อญาตินำเงินเข้าถวายพระองค์นั้นแล้วได้อุทิศบุญให้พวกข้าฯ ก็ได้เกิดมีทั้งบ่อน้ำ-บ้านเรือน-สิ่งของเครื่องใช้อันเป็นทิพย์มากมาย*** *แต่อยู่คนละที่กับบุญเก่าที่เคยได้รับมาก่อนพวกข้าฯ ดีใจมาก พวกข้าฯ ก็เข้าไปบริโภคใช้สอย-ดื่มกิน บางคนดื่ม บางคนกินอาหาร บางคนเข้าไปนั่ง-นอนในวิมาน นั่งโต๊ะ-นั่งเตียง บางคนดึงเอาเสื้อผ้า*

*มานุ่ง-มาห่ม ในระยะใกล้เคียงกัน* ***ในเวลาที่ไปด้วยกัน พวกข้าฯ ได้เกิดอาการร้อนรน ผู้ที่ดื่มน้ำ น้ำได้ทะลุออกตามตัว ผู้ที่กินอาหารกลายเป็นไฟไหม้ปากเผาหัวเผาตัว ผู้ที่อาบน้ำน้ำได้กลายเป็นน้ำกรดเผาไหม้จนเหลือแต่กระดูก ผู้ที่เข้าไปในวิมานพอนั่งบนโต๊ะ-เตียง-ตั่ง-ฟูกนุ่ม ๆ บนที่นอนก็กลายสภาพเป็นไฟเผาไหม้อย่างรุนแรง*** *และจะกลับไปยังที่ที่เคยรับบุญไว้คือวิมานเดิม-สมบัติเดิมหายไปไหน?*

*พวกข้าฯ เจ็บปวดรวดร้าวมาก และได้มีผู้ที่สง่างามปรากฏขึ้น แล้วได้ร้องบอกว่าถ้าอยากแก้ไขให้ไปวัดสามแยก จึงได้พากันเดินทางมาจากเข้าพรรษาปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ก็มาถึงวัดสามแยก ตอนนี้ (ปี พ.ศ. ๒๕๔๙) พวกข้าฯ ขอให้ท่านช่วยหวังว่าท่านคงช่วยได้”*

เมื่อได้ทราบเรื่องราวของพวกเขา ข้าฯ ก็ได้ทำบุญให้ ตอนนี้พวกเขาอยู่สบาย อยู่ดีกินดีมีความสุขกลับคืน ข้าฯ จึงได้ชักชวน เปรต-ผี-ปีศาจ

ที่ตกทุกข์ได้ยากลำบากทรมานทั้งปวงให้มาหาข้าฯ ที่นี่ และให้ติดต่อถึงที่นี่ โดยการแจ้งข่าวทางใด ทางหนึ่ง ทั้งมิติทิพย์และมนุษย์ จึงได้รับรู้เรื่องราว หลายอย่างจนไม่สามารถที่จะพรรณนาให้ฟังจบได้ ข้าฯ ได้แก้ไขทั้งเปรต-ผี-ปีศาจ และความเร่าร้อน ของชาวโลกทิพย์และมนุษย์ไปแล้วอย่างมากมาย

และตอนออกพรรษาปี พ.ศ. ๒๕๔๙ นี้ มีเด็กคนหนึ่งอายุประมาณปีกว่าๆ-สองปี เป็นอย่างมาก ได้นำเงินมาบริจาคแต่ไม่ยอมใส่ลงตู้ ที่จัดเตรียมไว้ให้ และไม่ยอมเอาไปให้ทายกวัด พ่อ-แม่ คุมไปก็ไม่ไป มุ่งแต่จะเอาเงินให้ข้าฯ แต่เพียงอย่างเดียว และทำหน้าไม่พอใจเมื่อพ่อ-แม่ ดึงให้เอาเงินไปใส่ตู้รับบริจาค ด้วยความสงสารเด็ก ผู้มุ่งหวังอยากจะให้ ข้าฯ จึงได้แบมือไปเด็กนั้นได้ วางเงิน ๒๐ บาท ใส่ที่มือข้าฯ แล้วก็ร้องขึ้นว่า เฮ้!

ข้าฯ ถามว่าดีใจไหม? เด็กคนนั้นก็บอกว่าดีใจ แล้วหันกลับไปหาพ่อ-แม่ พร้อมกับแสดงอาการ ดีใจอย่างมาก

และหลังออกพรรษาปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ก็ได้มีพวกผี-ปีศาจหลายกลุ่ม มาบอกเรื่องที่ทุกข์ทรมานเร่าร้อนสารพัดอย่างที่เกิดจากการที่เขาได้รับบุญจากญาติที่ไปทำบุญกับวัดที่มีพระอรหันต์อยู่ เมื่อรับบุญแล้วพอนุ่งห่มก็เกิดเป็นไฟ-พอกินก็เป็นไฟเผาร้อน-พออาบก็เหมือนกัน เป็นหมื่นเป็นแสนชีวิตที่อยู่ด้วยกัน แล้วก็มีผู้ที่สง่างามมีอานุภาพยืนอยู่ไกลๆ ร้องบอกขึ้นว่า ให้ไปวัดสามแยก อย่ามารับบุญที่พระท่านพาทำมั่วๆ แบบนี้ แล้วพวกเขาก็มาเล่าให้ข้าฯ ฟังที่วัดสามแยก

ข้าฯ จึงได้ตั้งใจอธิษฐานดูตั้งแต่วันที่ ๑๐ ต.ค. ๒๕๔๙ เรื่องก็ปรากฏแก่ข้าฯ และได้เห็นพวกโยมที่ถวายเงิน-ทอง-อาหาร ที่ผิดเวลาและผิดพระวินัยด้วย-ยาที่อายุสั้นแต่ถวายเอาไว้เป็นยาอายุยาวรวมทั้งพวกโยมที่ดีใจกับพระที่ได้เงิน-ทอง และสิ่งของอื่นๆ ที่ผิดพระวินัย ข้าฯ เห็นพวกเขายืนอยู่นั่งอยู่ในระหว่างทางไปนรกและทางไปสวรรค์ จึงได้เข้าไปถาม แต่พวกเขาเหล่านั้นไม่ตอบ

ข้าฯได้ยื่นมือไปจับที่ตัวเพื่อดึงให้พวกเขาหันมาตอบ ร่างของพวกคนเหล่านั้นก็หายไป แต่คนที่ว่าเหล่านี้ พวกเขายังมีชีวิตอยู่หลายคน ข้าฯ ไม่สามารถ จะกล่าวนามได้ทั่วถึง แต่ให้ทราบไว้เถิดว่า มีบาป-บุญทุกคนในการที่ได้ถวายสิ่งถวายของที่ผิดวินัย แก่พระอรหันต์หรือสงฆ์ ย่อมมีอานุภาพบาป-บุญ ไว้รอเป็น ๒ ทาง อย่างละมากๆ คือ บาปก็มาก บุญก็มาก ข้าฯ เกิดความสงสาร ถ้าหากเขาตั้งสติ ระลึกถึงบุญไม่ทัน ตายไปติดภาวะบาป ก็ต้องตกนรก หมกไหม้เผาผลาญอย่างยาวนาน ถ้าผู้นั้นมีการ ระลึกถึงบุญทัน ก็จะไปสวรรค์อย่างยาวนาน ถ้าอยู่ในสวรรค์แก้ไขไม่ทัน ตายไปอีก ผู้นั้นก็จะต้อง ไปนรกที่ได้ทำไว้ ถ้าทำไว้ไม่บ่อยนักมีบุญ-บาป พอกัน มากพอกัน-น้อยพอกัน ผู้นั้นก็จะไปเกิด เป็นสัตว์เดรัจฉานในเทพ เช่น นาค-ครุฑ เป็นต้น

เมื่อระลึกทราบอย่างนี้จึงได้ย้อนกลับไปดู เด็กคนที่ให้เงิน ๒๐ บาทนั้น เพื่อจะได้ทราบว่า เด็กคนนั้นได้อะไรบ้าง? ก็เห็นเขานั่งอยู่-เดินอยู่

หันไปหันมาอยู่ตรงระหว่างทางที่จะไปนรกและสวรรค์ ข้าฯ ร้องบอกขึ้นว่า "ไอ้หนูมานี่!" เด็กหันมาได้ยื่นมือมาหา แล้วเขาก็หายไป ซึ่งคำนวณได้ว่าเด็กนี้ต้องมีภาวะเป็นสองคือ มีทั้งสวรรค์และนรกฝ่ายละยาวนานมาก เพราะตอนนี้เขายังไม่ตายด้วยอานุภาพการให้เงิน ๒๐ บาท แก่ข้าฯ

เรื่องดังว่านี้ ปรากฏหลายครั้งหลายคราว **ข้าฯ จึงได้ให้พระตรวจเช็คพระวินัยและพระสูตรในพระไตรปิฎกฯ ดู ปรากฏว่ามีอยู่จริง ซึ่งเป็นเรื่องอ้างอิงหรือเป็นเรื่องอันเข้ากันได้กับที่ข้าฯ ได้เห็น**

และได้มีโยมที่มาจากจังหวัดสกลนครมาเล่าให้ฟังในเช้าวันที่ ๒๓ ต.ค. ๒๕๔๙ ว่าหลังจากที่เขาได้เรี่ยไรเงินมาจัดผ้าป่าเพื่อถวายหลวงพ่อเขา ก็ได้มีผู้ฝันเห็นเขาว่า ตัวเขาและหลวงพ่อเขาได้ไปอาศัยอยู่ที่เกาะเล็กๆ กลางน้ำไกลๆ และได้เห็นว่าเขาเดินลงไปในน้ำ ซึ่งน้ำนั้นก็ได้เดือดเป็นไฟขึ้น เขาหนีขึ้นมาบนเกาะไม่ทัน

น้ำซึ่งกลายเป็นไฟจึงเผาไหม้ร่างกายเขาจนเหลือแต่กระดูก เขาได้เล่าให้ข้าฯ และคณะวัดสามแยกฟัง จึงได้ประชุมปรึกษาหารือกันในเวลาเที่ยงของวันที่ ๒๔ ต.ค. ๒๕๔๙ นี้

ได้ความสรุปว่า ข้าฯ ผิดมากที่เคยรับของที่ผิดวินัย ซึ่งทำให้เกิดอานิสงส์ร้ายแก่ผู้ถวายอย่างมากมาย แม้จะมีผลดีก็ต้องยกไว้ก่อน เพราะผลร้ายที่เห็นนั้นอันตรายมาก

ข้าฯ และคณะวัดสามแยกจึงอยากจะเห็นท่านทั้งหลายที่ทำบุญแล้วมีบุญเกิดขึ้นแต่เพียงฝ่ายเดียว โดยไม่มีบาป

**ฉะนั้นข้าฯ จึงขอแก้ไขการสอนทั้งหลายที่สอนผิดไปด้วยความมักง่าย เช่น ที่ข้าพเจ้าเคยบอกว่า “เงิน ๑ บาท ถวายแก่พระอรหันต์มีผลมากมายนับไม่ได้ แต่ให้แก่ภิกษุผู้ทรงศีลมีผลน้อยกว่า” แต่อันที่จริงแล้ว ผลบาปที่ได้นั้นก็มากมายนับไม่ได้เหมือนกัน**

นับแต่นี้เป็นต้นไป ข้าฯ จะพยายามพาคณะวัดสามแยกค้นคว้า เมื่อพบเห็นอะไรที่ผิดจะพยายามทำการแก้ไขให้ถูกต้องตามพระธรรมวินัยต่อไป หากผู้ใดขัดข้องไม่เข้าใจในเรื่องที่แจ้งมานี้ จะบอกที่ศึกษาในพระไตรปิฎกฯ ให้ในตอนต่อไป และเมื่ออ่านแล้วไม่เข้าใจ ข้าฯ และคณะรับให้คำปรึกษาตามกำลังสติ-ปัญญาของข้าฯ และคณะส่วนตัวข้าฯ จะพยายามค้นดูตามธรรมชาติ และจะให้คณะภิกษุช่วยค้นดูตามพระไตรปิฎกฯ ซึ่งข้าฯ เคยเห็นหลายอย่างที่ปรากฏกับข้าฯ และข้าฯ ได้ให้คณะภิกษุในวัดค้นคว้าในพระไตรปิฎกฯ ซึ่งก็เข้ากันได้กับเรื่องที่เห็นมามากมายหลายอย่าง และได้ทำการแก้ไขหลายสิ่งหลายอย่างที่ผ่านมา และยังต้องศึกษาในระบบต่างๆ อีกต่อไป

เพราะข้าฯ ไม่ได้เห็นรวบทีเดียวทั้งหมด ข้าฯ เห็นทีละกลุ่มสองกลุ่ม เห็นทีละอย่างสองอย่าง แล้วได้นำมาเทียบเคียงกับพระไตรปิฎกฯ ในแต่ละครั้งแต่ละคราวก็เข้ากันได้ แล้วได้นำออก

สอนไปแล้วมากมายหลายเรื่อง และคาดว่ายังต้องมีอีกมากที่ต้องดูและเทียบเคียงกับพระไตรปิฎกฯ เพื่อนำออกสอนต่อไป

บัดนี้ข้าฯ และคณะวัดสามแยก ขอขมา-ขออภัย-ขอโทษ ต่อท่านทั้งหลาย ทั้งชาวโลกมนุษย์และชาวโลกทิพย์ทุกกลุ่ม

ต่อไป ข้าฯ จะทำการพินิจพิจารณาให้ละเอียดถี่ถ้วนทั้งฝ่ายบุญ-ฝ่ายบาป ก่อนที่จะทำการสั่งสอนทั้งชาวมนุษย์และชาวทิพย์ให้ปฏิบัติในสิ่งใดๆ

**พระเกษม อาจิณฺณสีโล**
และคณะวัดสามแยก

**“อาบัติทั้งหมดเป็นของเล็กน้อย**
**สำหรับพระอรหันต์**
**เพราะตายจากแล้วก็แล้วกันไป**
**โทษไม่มีแก่อรหันต์**
**แต่มีแก่พระอรหันต์**
**บางส่วนมีโทษให้ผู้อื่นมาก**
**ฉะนั้น แม้เป็นพระอรหันต์ก็ควรเรียน**
**ถ้าพระอรหันต์ทำผิด**
**ผู้อื่นควรเตือนให้ท่านรู้”**

# เรื่องเทียบเคียงในพระไตรปิฎก

เรื่องที่ข้าพเจ้าได้เห็นชาวโลกทิพย์ทุกข์ร้อนทรมาน มีเรื่องเทียบเคียงในพระไตรปิฎก ดังนี้

| เรื่อง | เล่ม | หน้า | บรรทัด |
|---|---|---|---|
| ๑. ถวายของแก่พระทุศีล อุทิศบุญไม่ออก | ๒๓ | ๔๐๙ | ๒๐ |
| ๒. ถวายของแก่พระทุศีล อุทิศบุญไม่ออก | ๓๕ | ๒๓๘ | ๕ |
| ๓. พระอรหันต์ที่ศึกษาน้อย ทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง...บาปมาก | ๑๖ | ๓๐๒ | ๖ |
| ๔. โยมที่ปฏิบัติผิดต่อสงฆ์... บาปมาก | ๑๖<br>๓๗ | ๓๐๘<br>๑๑๒ | ๖<br>๖ |
| ๕. เปรตกินขี้เปรต | ๔๙ | ๕๖๐ | ๘ |
| ๖. เงิน-ทอง ไม่ควร ถวายภิกษุ | ๓ | ๙๔๐ | ๑๗ |
| ๗. ภิกษุที่แสวงหา เงิน-ทอง ไม่ใช่... | ๙ | ๕๓๖ | ๑๑ |
| ๘. สิ่งของอันไม่สมควร แก่ภิกษุ (วัตถุอนามาส) | ๓ | ๑๗๓ | ๑๖ |

| เรื่อง | เล่ม | หน้า | บรรทัด |
|---|---|---|---|
| ๙. สิ่งของอันไม่สมควร<br>ถวายภิกษุ | <br>๑๑ | ๓๑๐<br>๓๑๑ | ๒๒<br>๑ |
| ๑๐. บุญ-บาป เท่าๆ กัน<br>ไปเกิดเป็นนาค | <br>๒๗ | <br>๕๕๗ | <br>๒๐ |
| ๑๑. ทานที่เป็นบาป | ๑๐ | ๔๙๐,๕๕๖ | ๑ |
| ๑๒. วิธีปฏิบัติในเรื่องเงิน<br>และทองที่มีผู้ถวาย | ๓ | ๘๖๓-๘๖๕<br>๘๖๙ | ๑๓<br>๘ |
| ๑๓. วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับ<br>เงิน-ทองของภิกษุ | <br>๗ | <br>๑๔๙ | <br>๓ |
| ๑๔. วิธีปฏิบัติในเรื่อง<br>เงินและทองที่มีผู้ถวาย | <br>๔๑ | <br>๑๐๖ | <br>๑๑ |
| ๑๕. บุญที่กลายเป็นไฟ | ๔๙ | ๘๗ | ๑ |

**"ผู้สวดมนต์จงระวัง"** เรื่องเทียบเคียงในพระไตรปิฎก มีดังนี้

| เรื่อง | เล่ม | หน้า | บรรทัด |
|---|---|---|---|
| ๑. อมนุษย์ทำร้ายมนุษย์ (ปโลภสูตร) | ๓๔ | ๒๒๕ | ๑๕ |
| ๒. เทวดาวางแผนไล่พระ (เมตตาสูตร) | ๓๙ | ๓๓๓ | ๗ |
| ๓. อมนุษย์ทลายกำแพงเมืองหนี (รัตนสูตร) | ๓๙ | ๒๒๗ | ๘ |
| ๔. เทวดาวางแผนฆ่ามนุษย์ ๑ (สมุททวาณิชชาดก) | ๖๐ | ๑๓๗ | ๗ |
| ๕. เทวดาวางแผนฆ่ามนุษย์ ๒ (ปุณโณวาทสูตร) | ๒๓ | ๔๔๖ | ๑ |

**(จากพระไตรปิฎกชุด ๙๑ เล่ม ของมหามกุฏราชวิทยาลัย)**

# วิธีปฏิบัติต่อเงิน - ทอง สำหรับพระ

**เล่ม ๓ หน้า ๘๖๓ - ๘๖๕, ๘๖๙**

"ถ้าใครๆ นำเอาทองและเงินมากล่าวว่า ข้าพเจ้าถวายทองและเงินนี้แก่สงฆ์, ท่านทั้งหลายจงสร้างอาราม วิหาร เจดีย์ หรือหอฉันเป็นต้นอย่างใดอย่างหนึ่งก็ตาม, จะรับทองและเงินแม้นี้ไม่ควร.

ในมหาปัจจรี (ชื่อคัมภีร์อรรถกถา) ท่านกล่าวไว้ว่า ด้วยว่าเป็นทุกกฏ (การกระทำที่ชั่ว) แก่ภิกษุรูปใดรูปหนึ่งผู้รับเพื่อประโยชน์แก่ผู้อื่น. ก็ถ้าเมื่อภิกษุปฏิเสธว่า ภิกษุทั้งหลายจะรับทองและเงินนี้ไม่สมควร.

เขากล่าวว่า ทองและเงินจักอยู่ในมือของพวกช่างไม้ หรือพวกกรรมกร, ท่านทั้งหลายจงรับทราบการงานที่เขาทำดี และไม่ดีอย่างเดียวดังนี้แล้ว มอบไว้ในมือพวกช่างไม้หรือพวกกรรมกรเหล่านั้น จึงหลีกไป, จะรับก็ควร, ถ้าแม้นเขากล่าวว่า ทองและเงินจักอยู่ในมือของพวกคนของผมเอง,

หรือว่าจักอยู่ในมือของผมเอง, ท่านพึงส่งข่าวไปเพื่อประโยชน์แก่บุคคลผู้ที่เราจะต้องให้ทองและเงินเขาอย่างเดียว, แม้อย่างนี้ก็ควร.

ก็ถ้าว่าพวกเขาไม่ระบุสงฆ์ คณะ หรือ บุคคล กล่าวว่า ข้าพเจ้าทั้งหลายถวายเงินและทองนี้แก่เจดีย์, ถวายแก่วิหาร, ถวายเพื่อนวกรรม (การก่อสร้าง) ดังนี้ จะปฏิเสธไม่สมควร.

พึงบอกแก่พวก**กัปปิยการก** (ผู้ปฏิบัติภิกษุในเรื่องปัจจัย ๔) ว่า ชนพวกนี้กล่าวคำนี้.

แต่เมื่อเขากล่าวว่า ท่านทั้งหลาย (สงฆ์) จงรับเก็บไว้เพื่อประโยชน์แก่เจดีย์เป็นต้นเถิด พึงปฏิเสธว่าการที่พวกเรารับไว้ไม่สมควร.

แต่ถ้าคนบางคนนำเอาเงินและทองมามาก กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอถวายเงินและทองนี้แก่สงฆ์, ท่านทั้งหลายจงบริโภคปัจจัย ๔ (อาหาร-ยารักษาโรค-เครื่องนุ่งห่ม-ที่อยู่อาศัย) เถิด, ถ้าสงฆ์รับเงินและทองนั้น เป็นอาบัติ (การละเมิด) ทั้งเพราะรับ ทั้งเพราะบริโภค.

ถ้าบรรดาภิกษุเหล่านั้น ภิกษุรูปหนึ่งปฏิเสธว่าสิ่งนี้ไม่ควร. และอุบาสกกล่าวว่า ถ้าไม่ควรจักเป็นของผมเสียเอง ดังนี้แล้วไป,

ภิกษุนั้นอันภิกษุบางรูปไม่พึงกล่าวคำอะไรๆ ว่า เธอทำอันตรายลาภของสงฆ์, เพราะภิกษุใดโจท (กล่าวหา) เธอ, ภิกษุนั้นเองเป็นผู้มีอาบัติ (การละเมิด) ติดตัว.

แต่เธอรูปเดียวกระทำภิกษุเป็นอันมากไม่ให้เป็นอาบัติ. ก็ถ้าว่า เมื่อภิกษุทั้งหลายปฏิเสธว่าไม่ควร เขากล่าวว่า จักอยู่ในมือของพวกกัปปิยการก หรือจักอยู่ในมือของพวกคนของผมหรือในมือของผม, ท่านทั้งหลาย จงบริโภคปัจจัยอย่างเดียวเท่านั้น ดังนี้, สมควรอยู่. อนึ่ง เขาถวายเพื่อประโยชน์แก่จตุปัจจัย (อาหาร-ยารักษาโรค-เครื่องนุ่งห่ม-ที่อยู่อาศัย) พึงน้อมไปเพื่อปัจจัยที่ต้องการ.

เขาถวายเพื่อประโยชน์จีวร พึงน้อมไปในจีวรเท่านั้น. ถ้าว่าไม่มีความต้องการจีวรนั้น, สงฆ์

ลำบากด้วยปัจจัยมีบิณฑบาต (อาหาร) เป็นต้น พึงอปโลกน์ (การบอกกล่าวแก่ที่ประชุม) เพื่อความเห็นดีแห่งสงฆ์แล้วน้อมไปแม้เพื่อประโยชน์แก่บิณฑบาตเป็นต้น. แม้ในอกัปปิยวัตถุ (สิ่งของที่ไม่สมควรแก่ภิกษุ) ที่เขาถวาย เพื่อประโยชน์แก่บิณฑบาตและคิลานปัจจัย (ยารักษาโรค) ก็นัยนี้.

อนึ่ง **อกัปปิยวัตถุ** ที่เขาถวายเพื่อประโยชน์แก่เสนาสนะ (ที่อยู่อาศัย) พึงน้อมไปในเสนาสนะเท่านั้น เพราะเสนาสนะเป็นครุภัณฑ์. (ของหนัก) ก็ถ้าว่า เมื่อพวกภิกษุละทิ้งเสนาสนะไป เสนาสนะจะเสียหาย, ในกาลเช่นนี้พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงอนุญาตให้ภิกษุทั้งหลาย แม้จำหน่ายเสนาสนะแล้วบริโภค (ปัจจัย ๔) ได้.

เพราะฉะนั้น เพื่อรักษาเสนาสนะไว้ ภิกษุอย่ากระทำให้ขาดมูลค่า พึงบริโภคพอยังอัตภาพ (ชีวิต) ให้เป็นไป. และมิใช่แต่เงินทองอย่างเดียวเท่านั้น, แม้อกัปปิยวัตถุอื่น มีนาและสวน เป็นต้น อันภิกษุไม่ควรรับ.”

**เล่ม ๓ หน้า ๘๖๙**

"....ถ้าชาวนาทั้งหลายนำกหาปณะ (ชื่อมาตราเงินในสมัยโบราณ) มากล่าวว่า กหาปณะเหล่านี้ พวกผมนำมาเพื่อสงฆ์, และภิกษุรูปใดรูปหนึ่งกล่าวว่าท่านจงนำผ้ามาด้วย กหาปณะเท่านี้, จงจัดข้าวยาคูเป็นต้น ด้วยกหาปณะประมาณเท่านี้ด้วยความสำคัญว่า สงฆ์ไม่รับกหาปณะ สิ่งของที่พวกเขานำมาเป็นอกัปปิยะ (ไม่สมควร) แก่พวกภิกษุทั่วไป."

ถามว่าเพราะเหตุใดสิ่งของที่เขานำมาจึงไม่สมควรแก่ภิกษุทั่วไป (ทั้งหมด) เป็นเพราะว่าสิ่งของเหล่านั้นได้มาจากการที่ภิกษุจัดการกหาปณะเอง คือ เป็นผู้สั่งว่าให้เอาของสิ่งนั้นสิ่งนี้มาด้วยเงินจำนวนเท่านั้นเท่านี้ ดังนี้ ของที่ได้มาจึงไม่สมควรแก่ภิกษุทั้งหลาย

ข้าพเจ้า ขอนำท่านทั้งหลาย ทั้งชาวมนุษย์และชาวทิพย์ ขอขมาต่อพระรัตนตรัย เพื่อปิดบาปที่ได้ทำไป เพื่อการไม่ทำบาปใหม่ ป้องกันไม่ให้ไปเปิดประตูบาปเดิม

และจะของดเว้นการกระทำที่ผิดต่อพระรัตนตรัย ขอให้ท่านทั้งหลายตั้งใจคิดหรือตั้งใจกล่าว ดังต่อไปนี้

## คำขอขมาต่อพระรัตนตรัย

"ขออำนาจพระพุทธ-พระธรรม-พระสงฆ์
จงบันดาลการขอขมาของข้าพเจ้านี้ให้ถึงแก่
พระพุทธ-พระธรรม-พระสงฆ์
บัดนี้ข้าพเจ้าสำนึกผิดในการกระทำส่วนที่ผิดต่อ
พระพุทธ-พระธรรม-พระสงฆ์
อันทรงคุณค่าหาประมาณไม่ได้
ข้าพเจ้าจะระมัดระวังสำรวม
ศึกษาหาความรู้ จะไม่ทำในสิ่งผิดที่ได้รู้
จะศึกษาในสิ่งที่ไม่รู้ เพื่อจะได้รู้ในสิ่งที่ผิดสิ่งที่ถูก
และจะเลือกทำในสิ่งที่ถูกต้องต่อไป
ขอพระพุทธ-พระธรรม-พระสงฆ์
จงงดโทษ จงอภัย
แก่ข้าพเจ้าผู้ด้อยปัญญาด้วยเถิด"

## ๘. วิธีใช้บุญด้วยอำนาจพระรัตนตรัยในรูปแบบต่างๆ ขั้นตอนในการอธิษฐานเพื่อขับและปิดบาป นายเวรและเชื้อโรคด้วยบุญ

๑. การขับดันบาปออกจากตัว คำอธิษฐานคือ **"ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้ขับดันบาป นายเวรและเชื้อโรคออกไปจากข้า"**

๒. การป้องกันบาปด้วยบุญ คำอธิษฐานคือ **"ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้ป้องกันบาป นายเวรและเชื้อโรคไม่ให้เข้ามาถึงตัวข้าได้"**

๓. การปิดบาปไว้ด้วยบุญ คำอธิษฐานคือ **"ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้ปิดบาปไว้"**

๔. การอุทิศบุญให้ฝ่ายบาป (คือ นายเวรและเชื้อโรค) ที่ถูกขับดันออกจากตัว คำอธิษฐานคือ **"ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้นายเวรและเชื้อโรคของข้า"**

๕. การขออภัย **<u>นายเวร</u>** ที่เราเคยก่อกวนเขาเอาไว้ คำอธิษฐานคือ **"ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลสัญญาณการขออภัยของข้าให้ถึงแก่นายเวรที่ข้าเคยก่อกวน และทำให้พวกท่านเดือดร้อนมาก่อน ขอให้พวกท่านรับบุญจากข้า และเมื่อรับบุญแล้วจงให้อภัยข้าด้วย"**

๖. การเบิกบุญมาเป็นเกราะป้องกันเราจากชาวทิพย์ที่ออกจากอาคมผูกมัด คำอธิษฐานคือ **"ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าเป็นเกราะป้องกันข้า"**

๗. การมลายมนต์ช่วยภูติผีที่ถูกเวทมนตร์อาคมผูกมัดไว้ในเครื่องราง คำอธิษฐานคือ **"ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลเวทมนตร์ที่ผูกมัดภูติผีให้มลายไป"**

๘. การโอนบุญให้ชาวทิพย์ที่ออกจากเครื่องรางอาคมผูกมัด คำอธิษฐานคือ **"ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้ชาวทิพย์ที่ออกจากเครื่องรางฯ นี้"**

๙. การเปิดประตูบุญไว้ให้แก่ผู้ที่ต้องการ คำอธิษฐานคือ **“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้ผู้ต้องการตลอดไป”**

*หมายเหตุ* คำว่า **“บาป”** ในที่นี้หมายถึง **“ผลจากการกระทำของนายเวรและเชื้อโรค”**

## ๙. เมื่อต้องเข้าไปในสถานที่ที่มีเวทมนตร์อาคมทั้งหลาย ก็ให้อธิษฐานดังนี้

๑. การใช้บุญเปิดทางไปในสถานที่ที่มีเวทมนตร์อาคม คำอธิษฐานคือ **"ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้เปิดทางแก่ข้าที่จะไป / ที่จะอยู่**..........**"**

๒. การใช้บุญเปิดโอกาสในสถานที่ที่มีเวทมนตร์อาคม คำอธิษฐานคือ **"ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญให้ข้าให้เปิดโอกาสที่**........... **นี้แก่ข้า"**

*<u>หมายเหตุ</u>*

*......... ของข้อ ๑ ให้ระบุชื่อของถนน หรือสถานที่ที่จะไป / ที่จะอยู่*

*......... ของข้อ ๒ ให้ระบุชื่อของสถานที่หรือสิ่งของ เช่น ห้อง, เก้าอี้, รถ, เรือ, บ้าน เป็นต้น*

“สัตวโลกที่เจ็บป่วย
เพราะเคยเบียดเบียนกันมา
สัตวโลกที่อายุสั้นเพราะเคยฆ่าสัตว์มา”

พระพุทธองค์ได้กล่าวว่า
“ทุกอย่างสามารถเป็นอโหสิกรรมได้
ทุกอย่างเป็นอนิจจัง ทุกอย่างเปลี่ยนแปลง
ทำชั่วก็เปลี่ยนเป็นให้ทำดี
ทำดีก็เปลี่ยนเป็นการทำให้ประเสริฐขึ้น
มีความประเสริฐ
ก็เปลี่ยนเป็นความหลุดเป็นความพ้นไปได้”

- ข้าพเจ้าอนุญาตแล้วสำหรับผู้จะเผยแผ่ต่อด้วยการสงเคราะห์-อนุเคราะห์ กรุณาอย่าขาย
- ห้ามต่อเติมหรือตัดคำที่มีอยู่ในนี้
- ให้ใส่ชื่อที่ทำการพิมพ์และเจ้าภาพผู้พิมพ์เพื่อการติดต่อขอรับหนังสือต่อ ๆ กันได้ง่ายขึ้น

**"ทำตามนี้ ข้าพเจ้ายินดีด้วย**
**ไม่ทำตามนี้ ข้าพเจ้าไม่ยินดีด้วย"**

***หลวงพ่อเกษม อาจิณฺณสีโล***

# ๑๐. ข้อมูลเทียบเรื่องการนำบุญมาปิดบาป

๑. พระพุทธเจ้าสั่งสาวกให้แสดงธรรม ๗๓/๕๒/๑๔
เพื่อปิดประตูอบายแก่ชาวโลก (อ.รัตนจังกมนกัณฑ์)

๒. กุศลกรรมที่มีกำลังย่อมทับถมชนะบาปได้ ๓๔/๑๒๔/๘
(อธิบายพหุลกรรม)

๓. บุญสามารถปิดบาปที่กำลังให้ผลอยู่
- ผลบุญของลูกสาวเศรษฐี ๗๐/๓๑๐/๘
(พรรณามิโคอรัญญคาถา)
- ลูกสาวเศรษฐีผู้มีกลิ่นตัวเหม็น ๕๓/๓๔๖/๑๒ ถึง ๓๔๘/๗
(อ.มหากัสสปเถรคาถา)
- เจ้าหญิงโรหิณีหายจากการเป็นโรคผิวหนัง ๔๒/๔๒๖
(เรื่องเจ้าหญิงโรหิณี)

๔. บุญสามารถปิดบาปที่จะให้ผลในภพต่อไป
- อีก ๔ เดือนจะต้องตกนรกจึงทำบุญ
แล้วได้ไปสวรรค์(อ.ขัลลาฏิยเปติวัตถุ) ๔๙/๑๐๒/๗ ถึง ๑๐๕
- พระเถรผู้เคยเป็นนายพราน ๒๒/๓๒๙/๑๐ ถึง ๓๓๐
(อ.พหุธาตุกสูตร)
- เรื่องคนเฝ้าประตูชาวทมิฬ (อ.นิทานสูตร) ๓๔/๑๒๗/๑๙
- หญิงยากไร้ผู้เคยเป็นแม่พระมหากัสสปะ ๔๘/๑๗๑/๑๗
(อ.อาจามทายิกาวิมาน)

๕. ผู้ทำบาปไว้มากแต่ไม่ได้ไปนรก ๔๑/๔๒๒/๑
(เรื่องบุรุษผู้ฆ่าโจรมีเคราแดง)

๖. ผู้ใดทำบาปมากแล้วย่อมปิดได้ด้วยบุญ ๒๑/๑๕๐/๒๑
(อังคุลิมาลสูตร)

๗. การปฏิบัติเพื่อก้าวล่วงบาปกรรม ๒๙/๒๐๓/๑
(อสังขาสูตร)

๘. บุญรักษาไว้ไม่ให้ไปรับบาปหลายแสนกัลป์ ๑๗/๔๑๙/๑๒
(อ.อากังเขยยสูตร)

- ผู้ปิดบาปไว้ตลอดแสนกัป จนได้รับผล ๗๑/๗๙๙-๘๐๑
  อันเลิศ (เอกทุสสทายกเถราปทาน)

๙. บุญกิริยาวัตถุ ๑๐ (อ.จิตตุปปาทกัณฑ์) ๗๕/๔๒๗/๑๕

๑๐. พระคุณของพุทธ - ธรรม - สงฆ์
หาประมาณไม่ได้ (อหิสูตร) ๓๕/๒๑๖/๖

๑๑. ผลของเหล่าชนผู้เลื่อมใสในพระคุณของ ๓๕/๒๑๖/๖
พระพุทธเจ้าก็หาประมาณไม่ได้

* **ดังนั้น การใช้อำนาจ พุทธ - ธรรม - สงฆ์ ในการอธิษฐาน ย่อมสำเร็จผล** (พาหิรนิทานวรรณนา) ๑/๑๔๙/๑๓

..............................

**สัปบุรุษย่อมให้ทานคือ ข้าวและน้ำที่สะอาด**
**ประณีตตามกาล สมควร เนืองนิตย์**
**ในผู้ประพฤติพรมจรรย์ ผู้เป็นเขต (บุญ) ดี**
**บริจาคของมากแล้ว ก็ไม่รู้สึกเสียดาย**
**ท่านผู้มีปัญญาเห็นแจ้งย่อมสรรเสริญทาน**
**ที่สัปบุรุษให้แล้วอย่างนี้**
**บัณฑิตผู้มีศรัทธา มีใจอันสละแล้ว**
**บริจาคทานอย่างนี้แล้ว**
**ย่อมเข้าถึงโลกอันไม่มีความเบียดเบียนเป็นสุข**

(เล่ม ๓๗ หน้า ๔๘๘)

**หมายเหตุ** : เมื่อก่อนหน้านี้ท่านผู้มีจิตศรัทธาได้ส่งเงินและส่งของทั้งหลายมาบำรุงวัดสามแยก ในนามของหลวงปู่เกษม อาจิณฺณสีโล ทั้งหมด ซึ่งเงินและสิ่งของบางอย่างที่ท่านทั้งหลายส่งมา เป็นการปฏิบัติที่ผิดต่อพระวินัย ก่อให้เกิดอานิสงส์ร้ายแก่ท่านผู้สร้างบุญ

นับจากนี้ต่อไป ถ้าหากท่านผู้มีจิตศรัทธาจะส่งสิ่งของทุกอย่างมาบำรุงวัดสามแยก ให้ท่านส่งมาในนามของ **"วัดสามแยก"** โดยตรง ตามที่อยู่ข้างล่างนี้

สำหรับเงิน–ทอง ให้ส่งมาในบัญชีของไวยาวัจกรของวัด (ผู้ทำการแทนสงฆ์) ๒ คน คือ

ชื่อบัญชี **นายประจักษ์ กองแก้ว** และ

**นายสุนทร นันทะญาติ**

**ธนาคารกสิกรไทย สาขาชุมแพ บัญชีออมทรัพย์**

**เลขที่บัญชี 124-2-66047-8**

*ส่วนผู้ที่จะส่งธนาณัติ ก็ส่งมาใน* ***นามของไวยาวัจกร*** *คนใดคนหนึ่งในสองคนนั้นตามที่อยู่นี้*

**วัดสามแยก บ้านห้วยยางทอง ต.วังกวาง อ.น้ำหนาว จ.เพชรบูรณ์ ๖๗๒๖๐ โดยสั่งจ่ายที่ ปณ.น้ำหนาว**

# วิธีอุทิศบุญที่ได้ผล

๑. ทำบุญทำทาน แล้วส่งบุญได้โดยคิดในใจทันทีว่า

**"บุญนี้...ให้ญาติ ให้เทพที่รักษา ให้นายเวร**
**ให้เชื้อโรค **ของข้าพเจ้า"**

๒. เบิกบุญที่ทำมาแล้ว ส่งบุญได้ตลอดเวลาโดยคิดในใจทันทีว่า

**"ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้า...**
**ให้ญาติ ให้เทพที่รักษา ให้นายเวร**
**ให้เชื้อโรค **ของข้าพเจ้า"**

**=เปลี่ยนตรงนี้ถ้าเป็นของผู้อื่น

**ก่อนนอน เบิกบุญจ่ายให้โดยคิดในใจว่า**

"ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้แก่นายเวรที่มาถึงข้า, เทพรักษาข้า และเทพผู้เป็นใหญ่อยู่ ณ สถานที่นี้ เมื่อได้รับบุญแล้ว ช่วยดูแลข้าขณะที่หลับ อย่าให้ผู้ใดส่งสัญญาณก่อกวนข้าโดยทางฝัน และหากมีอันตรายจะมาถึง จงส่งสัญญาณให้ข้าทราบล่วงหน้าด้วย และข้าจะอุทิศบุญให้อีก"

**ปฏิทินเบิกบุญตลอดชีวิต**